

היזברות

עונג שבת

חג הסוכות | גליון 472 | י"ד בתשרי תשפ"א

תלגובות: oneg.shabat@htv.co.il

לחפצת העלון - 073-2221388

www.hidabroot.org

העלון מוקדש לע"נ אשר אייזיק בן פרלה לע"נ פונגדה בן טורי | לע"נ בוריס בן פיטור לע"נ פרחת בת טובה | לרפואה שלמה וכל הישועות ארד משה בן לירן

להקדשת העלון חייגו: 073-2221388

זמן כניסת ויציאת שבת

מוצ"ש ר"ת	מוצאי שבת	כניסת השבת
19:37	18:57	17:46
19:35	18:59	18:03
19:36	18:58	17:55
19:37	18:58	18:04

2 דניאל בלס מוסר לעולם

3 הרב יצחק פנגר החוויות שלנו

4 ירלי הערבה הרב דן שימוקין

5 אוכלים בסוכה הרב ירון אשכנזי

6 הצלם חיים ולדר

9 אברהם אוהיון בראיון תמר שניידר

14 נעלים של ברזל מנוחה פוקס

שרביטו של מלך

מדוע נענוע ארבעת המינים עושה רעש כה גדול בשמים?

מורנו הגה"ר זמיר כהן שליט"א

על מצוות ארבעת המינים נאמר בתורה "וּלְקַחְתֶּם לָכֶם בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן: פְּרֵי עֵץ הָדָר, כַּפַּת תְּמָרִים, וְעֵנָף עֵץ עֵבֶת, וְעֵרְבֵי נָחַל. וּשְׂמַחְתֶּם לִפְנֵי ה' אֱלֹהֵיכֶם שִׁבְעַת יָמִים" (ויקרא פרק כג, מ). ובמסכת סוכה (לו ע"ב) מבואר כי בכוחה של מצוה זו לבטל גזרות והשפעות רעות ומזיקות במידה ונגזרו חלילה על ישראל ביום הכפורים: "מוליך ומביא (לארבע רוחות השמים) - כדי לעצור רוחות רעות. מעלה ומוריד - כדי לעצור טללים רעים". אך הדבר דורש הסבר. כיצד פועל נענוע ארבעת מיני הצמחים הללו על ידי עם ישראל, לבטל את הדינים והגזרות הקשות? מה יש בנטילה זו, שבכוחה לפעול בעולמות העליונים להנהיג את הנהגת החסד של הקדוש ברוך-הוא עמנו, עד כדי ביטול הגזירות?

בספר "טעמי המנהגים" (סימן תשצ"ב) מובא בשם החיד"א ביאור נפלא על כך, ונביאו כאן בתוספת נופך. לכל סוג צמח יש כידוע מלאך הממונה על גדילתו

(בראשית רבה י, י). אולם ארבעת המינים, אתרוג, לולב, הדס וערבה, עומדים בראש ארבע המשפחות של סוגי עולם הצומח: משפחת הצמחים שיש בהם טעם וריח (אתרוג), משפחת צמחי הטעם בלי ריח (לולב), משפחת הריח ללא טעם (הדס), ומשפחת הצמחים שאין בהם לא ריח ולא טעם (ערבה). ושורש ארבעתם בארבע אותיות שם הוי"ה, ואינם תחת שר ומזל, אלא עומדים תחת השגחתו הישירה של הקב"ה. בזה דומים הם לעם ישראל ולארץ ישראל - שאינם תחת שר ומזל כשאר האומות וכשאר הארצות (עיין שבת קנו ע"א).

וכשנוטלים ישראל את ארבעת המינים שהם ביד ה' לבדו, ואוחזים אותם בידיהם ומנענעים אותם יחדיו במצוות ה', עושה הדבר רעש גדול בשמים, ומשתנה הנהגה ממידת הדין למידת החסד והרחמים. וכפי שהטביע ה' יתברך במערכות הרוחניות העליונות.

משל לנסיך שסרת, והורה המלך להענישו. נבהל הנסיך מהוראת המלך, ופנה לשר זקן וחכם, מרואי פני המלך היושבים ראשונה במלכות, להיוועץ בו מה יעשה לעורר אליו את אהבת המלך, כדי

שינהג עמו לפנים משורת הדין וימחל לו. אמר לו השר, אומר לך עצה ששמעתי לפני שנים רבות מהמלך בעצמו. אנו השרים, וכן כל אזרחי המדינה, אין לנו רשות להשתמש ואפילו ליטול בידנו לרגע את שרביט המלך, שהרי זה סמל מלכותו של אדוננו המלך, והנוטלו בידו נחשב כמזלזל וכמורד במלך. אבל אתה, אינך כמו כולנו. אמנם הוא מלך, אבל הוא גם אבין! אתה היחיד בעולם שמוותר לו ליטול בידו את שרביט המלך. וכה היו דברי המלך עם לידתך: "נסיכי אוהבי זה, הוא יורש העצר. אם אי פעם אכעס עלי בגלל מעשה שרובבות או מכל סיבה שהיא, כאשר אראה אותו נוטל את שרביטי בידו, אזכור כי אני אביו ולא רק מלכו. ומיד יתעוררו רחמי עליו ללכת עמו לפנים משורת הדין". שמע זאת בן המלך ומיד לבש את בגדי נסיכותו המפוארים, נטל בחדרת קדש את שרביט אביו בידו, ונכנס אל חדר כסא כבוד מלכותו. כשראהו אביו עם שרביטו בידו, מיד דמעו עיניו והתמלא רגשות אהבה וחובה לבנו, חיבקו בידו, סילק מלפניו את כל המקטרגים והמדברים רע לפניו על בנו, וחרץ את גורלו לטובה ולברכה.

כך גם ישראל בחג הסוכות, בני מלכו של עולם. סוד גילה לנו אבינו מלכנו בתורתו הקדושה, שכאשר ניקח בידנו את ארבעת מלכי מיני הצומח אשר נמצאים תחת השגחתו הישירה של הקב"ה, והם כשרביטו של מלך, ננענע בהם לפניו בחג הסוכות, ונעשה כן באהבה וביראה ומתוך שמחה של מצוה, מעוררים אנו בזה רחמי שמים. שהרי בכך ניכר כי אין אנו ככל האומות שהקב"ה הוא בבחינת מלכם ולא קראם בניו. ובהם, הלא דין הוא: "מלך שמחל על כבודו, אין כבודו מחול" (כתובות יז ע"א), אלא על עם ישראל הכריז הקב"ה ואמר: "בָּנִים אַתֶּם לַה' אֱלֹהֵיכֶם!" (דברים יד, א), ו"אב שמחל על כבודו, כבודו מחול" (קידושין לב ע"א). או אז מיד פועלת הנהגת החסד לבטל את הדינים הקשים מהיהודי המקיים את מצוות ארבעת המינים ומבני משפחתו ומכלל ישראל, ולהוריד להם שפע טוב, בזכותו.

יראה נא כל אחד מאיתנו לזכות בעצמו במצוה יקרה זו, מצוות נטילת לולב, בכל יום ויום מימי החג שלפננו, ולזכות גם את שכניו ומכריז, וזכות הרבים תהיה תלויה בו. שבת שלום וחג שמח.

שאל את הרב

הג"ר אברהם יוסף שליט"א

האם מותר לצייר לשם הנאה בחול המועד?
מותר לעשות מלאכת דבר האבד בחול המועד, ובכלל זה הכתיבה. לכן מותר

לכתוב דברי תורה בחול המועד, שבכל מצב זה דבר האבד. אבל הציור, שדינו ככתיבה, אסור, אלא אם כן מדובר בילד, כדי להעסיק אותו.

LIVE
רק באותו זמן הידברות
ליל הושענא רבא
מעשרות מוקדים ברחבי הארץ!
פרטים בעמודים פנימיים

וְזוֹכִים ב-
פְּתִיקָא טְבָא!

משתתפים
בהגרלת ענק!
על
ספר התורה

העלון טעון גניזה | נא לא לקרוא במהלך התפילה

היהודי החושב

דניאל בלס

היהודים באים עם מוסר לעולם (ד')

על מעמד האישה - מהתורה, והחשיבות של התנ"ך לעם ישראל

במאה זו נרצחו על ידי השלטונות בין 170 ל-360 מיליון בני אדם נטולי הגנה, בשואה אוניברסלית חסרת תקדים בתולדות האנושות.

ההומניזם שאב את הערכים שלו מן התורה, ממנה למד את המושג של קדושת חיי האדם, כבוד האדם וחירותו. ללא האמונה באלוקים, אין לערך החיים בסיס להישען עליו.

ומה לגבי מעמד האישה? ערכים כמו "כבוד האישה" לא היו קיימים בעמים הקדומים, שיחסם אל האישה היה כאל שפחה.

התרבויות הקדומות ראו בה ברשעותם יצור "פגום", שנברא בדיעבד מתוך גחמת אליליהם הילדותיים. הם זלזלו בה כי לא ידעו את אמת התורה: "זכר ונקבה בראם, וברך אותם ויקרא את שמם אדם" (בראשית ה', ב') - הגבר והאישה משלימים זה את זה.

המשך בעמוד 7 <<

משתעשעים ברצח בני אדם ונתינתם לאריות בזירת הקולוסיאום הגדול שבנו לצרכי "בידור". התורה היא זו שגילתה לעולם את קדושת החיים.

עוד בטרם מתן תורה, נענש קין לאחר שרצח את הבל אחיו, וזו אחת משבע מצוות בני נח לכל העמים: "שופך דם האדם, באדם דמו ישפך, כי בצלם אלוקים עשה את האדם" (בראשית ט', ו'). התורה קובעת בעשרת הדיברות: "לא תרצח".

אין זה דבר מובן מאליו. עובדה כי רצח של חפים מפשע נעשה בשלוש תרבויות מודרניות: גרמניה הנאצית בראשות היטלר ימ"ש, רוסיה הקומוניסטית בראשות סטלין, וסין הקומוניסטית בראשות מאו, כולן היו אחראיות להרג המוני שלא היה כדוגמתו בהיסטוריה. בערך "רצח עם" נכתב בוויקיפדיה ניסוח קולע: "המאה העשרים, שנולדה משופעת תקוות להיות מאת הנאורות, הקדמה, הרציונליות וההומניזם...

בכתבה זו נבחן חוקים וערכים שהכול יודעים לכבד בימינו, אך אינם יודעים שמקורם בספר התורה.

אחת מזכויות האדם שנקבע על ידי האו"ם בשנת 1948 למניינם, היא "הזכות לחיים".

ערך קדושת חיי האדם היא זכות שלא היתה ידועה בתרבויות עתיקות, אשר ייחסו חשיבות לבני אדם על פי קרבתם למלוכה, עושרם וכוחם.

אדם היה יכול להרוג ולבזוז כרצונו אנשים חלשים ועוברי דרכים, כל עוד אינם "אזרחים בעלי אדמות". אדם שלא היה שייך למשפחה חזקה וידועה שמסוגלת להגן עליו או לנקום את דמו - היה כבהמת הפקר.

במצרים, ביוון וברומא לא היו זכויות לעבדים, לנשים ולילדים. את המשרתים היו קוברים חיים יחד עם האדון שמת; אב יכול היה להרוג את ילדיו לפי החוק, והיו רוצחים ילדים בעוון הוריהם. לא היה כל מושג של "דיני מלחמה". הרומאים היו

7

שבע עובדות

יונתן הלוי

הסגולות הטמונות במצוות חג הסוכות

חג הסוכות משופע במצוות יקרות המסוגלות לקריעת גזר דין, הינצלות מהפורענויות, רפואת הנפש והגוף, אריכות ימים, שלום בית, זרע של קיימא ועוד

והולוב דומה לשדרה, שהיא העיקר שבאדם, לרמוז שיישר כל גופו לעבודתו ב"ה, וההדס דומה לעיניים, לרמז שלא יתור אחר עיניו, והערבה דומה לשפתיים, שבהן יגמור האדם כל מעשהו בדיבור, לרמוז שישים רסן בפיו ויכוון דבריו, וירא מה' אף בעת השמחה - כלומר על ידי נטילת ארבעה מינים יזכור את המלחמה המוטלת עליו: להמליך את הבוקר עליו בכל ענייניו.

6. נטילת הלולב עם ערבה, סגולה לזרע של קיימא ולזרע בירך ה'; לולב - ל"ו ול"ב, ל"ו כנגד ל"ו צדיקים בכל דור, ונגד ל"ו מסכתות, ול"ב היינו תורה המתחילה באות ב' ומסיימת בל', ולולב בגימטריה חיים כלומר תורה, וזכה לבנים צדיקים שיש להם לב בתורה; הרא"ש כותב בשם הירושלמי שהנענועים בהלל הם כדי לנענע כוחו של קטיגור.

מצוות השמחה בחג

7. ה"פלא יועץ" מביא בשם "גורי האר"י", שמי שיהא שמח וטוב לב ולא יצטער כלל בחג הקדוש הזה, מובטח לו שתעלה לו שנה טובה ויהיה לעולם שמח"; הרמב"ם: "השמחה שישמח אדם בעשיית המצווה ובאהבת הקל שציווה בהן, עבודה גדולה היא".

שיהיו נפטרים מכל חולי ומכאוב, ויתרפאו רפואת הנפש ורפואת הגוף על ידי הסוכה.

3. ה"שפת אמת" מפרש את נוסח הברכה בשמונה עשרה: "מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה" כך: "מלך" - בראש השנה, "ממית ומחיה" - ביום הכיפורים, בו הקדוש ברוך הוא יושב על כיסא מלכותו במשפט וחותר קצבת חיים לכל בראיו, "ומצמיח ישועה" - בחג הסוכות שאפשר לפעול בו ישועות ולבטל את הגזרות רעות, וכל המשפט בראש השנה היה להצמיח ישועה זו.

4. ה"כף החיים" מביא בשם ה"פה ללב": "מאן דזהיר במצוות סוכה, ולעשותה כתיקונה, מובטח לו שלא יהיה מריבה בתוך ביתו כל אותה שנה". ובספר "סגולת ישראל" מביא סגולה להינצל ממחלוקת: "ילמד מסכת סוכה בכל ימות השנה, כמו שנאמר: 'תצפנם בסוכה מריב לשונות'".

מצוות ארבעה מינים

5. ב"ספר החינוך" מובא שהאתרוג דומה ללב, שהוא משכן השכל - לרמוז שיעבוד הבורא בשכלו,

סוכות הוא החג השלישי מבין שלושת הרגלים המופיעים בתורה, שבהם היו בני ישראל עולים לרגל לירושלים בזמן שבית המקדש היה קיים. חג הסוכות משופע במצוות ייחודיות: מצוות ישיבה בסוכה בכל ימי החג, נטילת ארבעת המינים בכל אחד מימי החג, מצוות הקהל המתקיימת בחג סוכות פעם בשבע שנים, כאשר בית המקדש היה קיים.

מצוות סוכה

1. על ידי קיום מצוות סוכה יש ביד האדם לקרוע את גזר הדין שפסקו עליו בימים הנוראים. בשכר מצוות סוכה זוכה האדם להינצל מן הדינים והפורענויות. מקור הדברים הוא בזוהר, שיעקב אבינו ברח מעשיו אל תוך הסוכה. המקיים מצוות סוכה זוכה לאריכות ימים.

2. ה"תפארת שלמה" מבאר את דברי חז"ל: "מצטער פטור מן הסוכה" - בסגולת מצוות סוכה אפשר להיפטר מצער ומצוקותיו, והיינו ש"מצטער פטור" מצרותיו על ידי מצוות "סוכה". באופן זה מבואר "חולין ומשמיהן פטורין מן הסוכה" -

עורך: דודו כהן • עורכת משנה: דבי רייכמן • עריכה גרפית: שני מויאל • הפצה ולוגיסטיקה: תליה זכריה ואסתר שמיר
רוצים לקבל 50 עלונים עד לבית עם שליח, ולהפיץ בבית הכנסת או בסביבתכם הקרובה? חייגו 073-2221388

שבת נופש

במלון המלך שלמה ירושלים

פרגנו לעצמכם חופשה מפנקת לגוף ולנפש
בואו להנות משבת רוחנית מרוממת עם הרצאות מרתקות ומחזקות שבהן יטעינו אתכם לכל השנה כולה...
שישי - שבת • פרשת נח
ה'י' חשוון • 23-24.10.20
073-222-1-270
מס' מקומות מוגבל עפ"י הוראות התו הסגול מרחק היכה לכולל המעריב

הבית היהודי
הרב שמחה כהן

דו-שיח בהידור

חבל מאוד שאנשים מתלוננים רבות על שבן-זוגם אינו מוצא עניין לשוחח עמם, אך אין הם מנסים ללמוד מה בצורת הדיבור שלהם, מציב מחסומים בפני שיחה מהנה איתם

רוב העקרונות הנדרשים בשיחה בציבור, נדרשים גם בשיחה שמנהלים בני זוג. כשם שיש מרצים המרתקים את המאזינים, כך יש אנשים שנעים לשוחח עמם. לעומתם, יש ונתקלים באנשים שמורגש מתח מסוים בעת שמאזינים להם. רובם של האנשים מצויים בטווח שבין שני סוגים אלה.

כאמור, מרבית העקרונות הנדרשים בשיחה בציבור, נדרשים גם בשיחת יחיד, אלא שבעוד שהמרצה המקצועי מודע לצורך לעשות מאמץ כדי שדבריו יקלטו על ידי המאזין, ולשם כך הוא משתמש בטכניקות המקובלות על המאזין, המשוחח אינו מודע לאותם עקרונות ואף אינו מקדיש מחשבה מספקת ל"כיצד אני נשמע".

מתברר, שההמלצה לדבר בצורה שתהיה נעימה לאזנו של המאזין, אינה עצה טובה בלבד, אלא היא כלולה במצוות "ואהבת לרעך כמוך". כך כותב מנהלה הרוחני הנודע של ישיבת מיר, רבי ירוחם ליבוביץ זצ"ל, במכתב תגובה לאגרת שנשלחה אליו מאת קרוביו: "שלום לכם יקירי וחביבי... ב"ה הנני נמצא בריא ושלם. מכתבכם מערב שבת קודש נתקבל היום, וב"ה על בריאות כולכם. כנראה המכתב נכתב בחיפזון יתר, כרגיל ביום כזה, אבל האפשרות לכתוב בבוקר כשהעת מרווחת..."

א. בין אדם לחברו אינו פחות ממצוות אתרוג, שנצטוונו עליו 'התנאה לפניו במצוות' (שבת קלג). ואם כן, כמה מן ההידור צריכים בעת כותבים מכתב אחד לרעהו - נייר יפה, דיו טוב, ואותיות בהירות. ומה גם דברים טהורים ונאים, והעיקר לא בחיפזון, למען שיהיה מזה לרעהו ריח ניחוח והנאה מרובה.

ב. ובעיקר וביחוד, כל כמה שנוגע בין אדם לחברו, כך צריכים לעשות הכל בכוונה רצויה. זאת אומרת, לחשוב בכוון אודות חברו, ולא רק לצאת ידי חובה ולהפטר..."

על פי עקרונות אלה שקבע ר' ירוחם זצ"ל, שכתביה נאה, וכמוה דיבור נאה על כל היבטיו, כלולים במצוות "ואהבת לרעך כמוך", חייב אדם ללמוד ולדעת מה הם הדברים וההתנהגויות הגורמים נעימות לחברו, בכתבתו או בדיבורו, ולהשתמש באותם גורמים לשם כך. ככל שיפתח האדם מודעות לצורה שבה הוא משוחח ומעביר מסרים, הוא יוכל לגרום לכך שבן-זוגו ימצא עניין בשיחה עמו.

חבל מאוד שאנשים מתלוננים רבות על שבן-זוגם אינו מוצא עניין לשוחח עמם, אך אין הם מנסים ללמוד מה בצורת הדיבור שלהם, מציב מחסומים בפני שיחה מהנה איתם.

כדי ללמוד על קשיי השיחה ועל דרכים להשתחרר מהם, נדון בשבועות הבאים במספר היבטי שיחה שבין בני-זוג.

לרכישת ספרי הרב שמחה כהן חייגו להידרות שופר: 073-222-1250

קוקטייל ההצלחה
הרב יצחק פנגר

כיצד אנו תופסים את החוויות שלנו?

תפיסת העולם של האדם הינה סובייקטיבית, בעלת נגיעות אישיות. עד כמה הנקודה הזו עשויה להשפיע עלינו?

במהלך דרשה שמסר המנהל בבית הספר, עמדו התלמידים משועממים מעט. אחד התלמידים פנה לזה שעמד לידו, והעיר בתמימות: "כמה משעממת הדרשה של המנהל!". הילד השני הגיב: "אתה יודע מי אני?". "לא", ענה הראשון.

"אני הבן של המנהל!", ענה השני. "אתה יודע מי אני?", השיב הראשון. "לא", ענה השני.

"טוב מאוד", ענה הראשון, וברח כל עוד נפשו בו.

מי אני? מה אני שווה? איך אני צריך להתייחס לדברים שקרו לי בעבר? כל אלו הן שאלות חשובות, שהתשובות עליהן ישפיעו פעמים רבות על האופן בו אנו תופסים את עצמנו, את הסובבים אותנו ואת העולם בו אנו חיים. כלומר, תפיסת העולם של האדם הינה סובייקטיבית, בעלת נגיעות אישיות. עד כמה הנקודה הזו עשויה להשפיע עלינו, וכיצד להשתמש בה נכון, נלמד השבוע ובשבועות הבאים.

תפיסת עולם סובייקטיבית

מה שמשפיע על מצב רוחנו הינם המאורעות בהווה, ובעיקר הדרך שבה אנו תופסים ומפרשים אותם. כמו כן, גם ההשלכות שיש לאירועים שהתרחשו בעבר ו"החוחם" שהם השאירו בזיכרונו. אמנם הכל נגזר עלינו משמים, אך הצורה בה נקבל את הדברים, נתון לבחירתנו החופשית. האם לראות את החיובי שבו, גם אם הוא קצת, או את השלילי שבו, גם אם הוא מעט. הבה נתבונן עד כמה החוויות שאנו חווים זוכרים, אינם אמת או מציאות ברורה וחד משמעית.

למשל, נתבונן על המחקר הבא של רדלמייר וכהנמן (Pain, 1996, 66, 3-8). המחקר בחן כמה מאות אנשים שעברו בדיקה רפואית בשם "קולונוסקופיה". זו בדיקה חודרנית שבה נבדקת מערכת העיכול התחתונה באמצעות צינור פלסטי גמיש. אף על פי שהבדיקה אורכת דקות ספורות, היא נחשבת כבדיקה כואבת ומאוד לא נעימה. במחקרם חילקו החוקרים את הנבדקים לשתי קבוצות. האחת עברה בדיקה רגילה. השנייה עברה גם היא בדיקה כזו, אבל בסיומה עצר הרופא את פעולתו, והצינור נח דקה שלימה ללא תזוזה בגופו של הנבדק. הדבר גרם לדקה נוספת של אי נוחות, אבל דקה זו הייתה כמובן כואבת ושלילית פחות מהזמן בו המכשיר נע בתוך הגוף.

כאשר בדקו את חווית הנבדקים, הסתבר באופן מפתיע שהקבוצה שקיבלה דקה נוספת הביעה עמדה חיובית כלפי הבדיקה יותר מאשר הקבוצה השנייה. מכאן, שהזיכרון שלנו איננו אובייקטיבי כלל. אנחנו בוחרים רגעים מסוימים מתוך ההיסטוריה שלנו, מכל מיני סיבות שונות ומשונות, וקובעים את עמדתנו ואת מצב הרוח שלנו בהתאם לרגעים הללו. לרגעי הסיום למשל, יש חשיבות מיוחדת. אנו נזכור במיוחד את רגע הסיום המרגש של ספר, את רגע הפרידה מאדם יקר. הנבדקים האמורים זכרו את הדקה בה הייתה להם מעט מנוחה מהקאב, וזה מה שקבע את רמת הסבל וההתייחסות שלהם לבדיקה.

מתוך ספרו החדש של הרב יצחק פנגר 'קוקטייל ההצלחה'. לרכישה היכנסו להידרות שופר או חייגו: 073-222-1250

צילא דמהימנותא?
אושפיזין עילאין?

איך דוּ תַּשְׁמַח וְתִּשְׂמַח בְּיַד הַתְּבוּנָה הַבְּרִיָּה בִּי יוֹמֵי כַּף שֶׁלֵּא יִשְׁכַּח

דְּבַר יִצְחָק וְדַבְּרֵי אֲהָרֹן

מִדּוּ רֵאשׁ הַיְּשִׁיבָה

חדשו
מסלול גישור!

הולכים ע"פ דיני התורה וזוכים לברכת האוספיזין הקדושים

מרכז הברורות 'שלום ואמת' בנשיאות הר"ג זמיר כהן, מאגד תחניו רשת דיינים בעלי ניסיון עשיר, מכל העדות והחוגים בכל רחבי הארץ, זמין עובדים לפתרון כל מחלוקת ממונית במהירות האפשרית, ובלבד שישה הסכמה להתדיין בין שני הצדדים | ירושה ועיזבון | סכסוכי שכנים | פירוק ושותפות | נזיקין | כל הדינים מתקיימים בכפוף להוראות משרד הביטא.

שלום ואמת
דיני ממונות
רעיו בוררות ע"פ דיני התורה
בנישואת הר"ג זמיר כהן שלישי

המדריך לחינוך

הרב זמיר כהן

עוד דוגמאות לדוגמה אישית

דוגמה אישית של ההורים משפיעה יותר מכל על הילדים.
שתי דוגמאות נוספות

אשת חינוך גדולה גילתה לתדהמתה שבנה היקר והאהוב בן השמונה שיקר כמה וכמה פעמים. היא התיישבה איתו לשיחה רגועה מלב אל לב, והסבירה לו לפי כל כללי השיחה הנכונה עד כמה חשוב להיות דובר אמת. היא דיברה ברגש רב עד כמה מידת האמת יקרה אצל הקדוש ברוך הוא, הוסיפה שאפילו חותמו של הקדוש ברוך הוא "אמת", והמחישה לו היטב עד כמה מפסיד במהלך החיים מי שמוציא מפיו דברים שאינם נכונים ואמיתיים. היא חתמה את השיחה הקצרה במילים: "אתה בני ואני אוהבת אותך, לכן חשוב לי לומר לך את הדברים האלה לטובת עתידך. אני בטוחה שהיו אלה מעידות זמניות ואין לי ספק שתמיד תקפיד לומר את האמת".

והנה, לאחר כרבע שעה נשמעות נקישות בדלת. הבן פותח ורואה לפניו את השכנה המתגוררת בדירה הסמוכה. היא פונה ושואלת: "אמא בבית? אם היא בבית, תשאל אותה אם אוכל לקבל בהשאלה את המיקסר שלה". הבן מחפש את אמו בחדרי הבית ומוצא אותה בחדר הפנימי. הוא מוסר לה את שאלת השכנה כלשונה, וממתין לתשובתה. והאם, שאינה מעוניינת להשאיל מאומה לשכנה זו משום שכמעט תמיד היא שוכחת להחזיר את אשר היא לוקחת בהשאלה, וכשמחזירה סוף סוף את הכלים והמכשירים שלקחה, הם תמיד עם כתמי לכלוך וחסרי חלקים, אינה מוציאה מילה מפיה, אלא מסמנת לבנה בתנועות ידיים: "אני לא בבית". נשאל נא את עצמנו: מה ישפיע עמוקות על חינוך הילד לכל ימי חייו, האם שיחת המוסר הנפלאה בת שבע הדקות על האיסור לשקר, או שמא השניות האחדות של הינף הידיים המשקרות?

כנד את אינך ואת אמך

אישה מספרת לבעלה: "אמך התקשרה ושאלה אם השבת נהיה בבית, כי הם רוצים להתארח אצלנו בשבת הקרובה, השבתי לה שאשאל אותך ואעדכן אותה". והוא משיב לה: "אינך לי כוח לאמא שלי השבת. אני רוצה לישון, וכשהיא מגיעה - עלי לשוחח איתה ארוכות. אמרי לה שהשבת אנחנו מתארחים בצפון...".

"ואם בסוף יתברר לה שהיינו כאן?", שואלת הרעייה. "נמצא איזה הסבר למה ברגע האחרון נשארו בבית", משיב לה הבעל. הם משוחחים ביניהם, ואינם שמים לב לילד המשחק בסמוך, אשר אוזניו נטויות לשמוע כל מילה, ומשפטים מעין אלה מחדירים ללבו מסרי חינוך הרסניים. כי הנה, ראשית למד הילד ש"אמא" היא דבר "זול" ח"ו. מיותר להתאמץ עבורה, ומכבדים אותה רק כשאין ברירה, כי לא נעים. אמנם הוא ראה היטב שאבא תמיד מחייך לאמא שלו כשהיא מגיעה, ואומר לה כמה שהוא שמח על שבאה להתארח אצלנו בשבת. אבל הכל חיצוני. בפנימיותו של אבא, אין לו יחס אמיתי של כבוד כלפיה. היא רק טרדה עבורו. ומה עם הכרת הטוב לאמא שכה טרחה וגידלה, ולא ישנה בלילות למען בנה שכעת נעשה אב בעצמו? ועוד הוא למד ממשפטים אלו, שאם דבר מה מפריע לתכניתו, ממצויאם איזה הסבר שקרי ואומרים. ומותר לשקר אפילו לאמא...

מתוך ספרו החדש של הרב זמיר כהן "המדריך המלא לחינוך ילדים". לרכישת הספר הייגו להידברות שופר 099-1250-073. או באתר shops.hidabroot.org

נוער מתמודד

הרב דן טיומקין

ילדי הערבה

כאשר יש לנו ילדים מאתגרים, קשה מאוד להצליח בלי לנקוט בשיטות הקירוב והחיזוק הידועות, של התעלמות מהרע והעצמת הטוב

יש לי ידיד, חב"דניק מצפון הארץ, צדיק גדול, מזכה הרבים, שזכה לחזק מאות רבות של צעירים וצעירות. בואו ונקרא לו "הרב לוי". המומחיות שלו הגיעה בזכות המיומנות המופלאה שרכש על ידי קשר אישי וחם עם כל אחד, דרך זה שהוא רואה את הטוב שבו, מכבד אותו ומייקר אותו על כך, ומצליח לשבח כל התקדמות קלה. כך, הרב זכה להצליח לחזק מאות רבות של צעירים. רק עם צעיר אחד היה לו קושי גדול. אתם יכולים לנחש מיהו אותו צעיר?

מדובר, למרבה הצער, בבן של הרב. נער שובב, שזכה להכיר פן אחר לגמרי של אביו. הרב לא חסך ממנו ביקורת, ולא הסכים לקבל את הנהגותיו הבעייתיות. האווירה בבית היתה קשה מנשוא, ובסופו של דבר, הנער עזב את הבית בטריקת דלת, והתגלגל למזרח הרחוק, שם חי כמה שנים, בנתק מוחלט מהבית, ומכל הערכים שהבית מייצג.

בסופו של דבר, הנער התגלגל לבית חב"ד בהרי ההימלאיה, ודווקא שם - החל להתחזק ולחזור. בזכות ההשקעה של החב"דניק מההימלאיה, הוא התחזק, עד שבסופו של התהליך חזר לארץ, וחיפש את הקשר עם הוריו השבורים. הרב לוי היה אסיר תודה לרב מההימלאיה. כאשר הם נפגשו, והוא זכה לדבר איתו ולהודות לו באופן אישי, הוא ניצל את ההזדמנות גם לברר איך הוא הצליח, מה הסוד שגרם לו להצליח עם כזה "אגוז קשה לפיצוח"? הרב החב"דניק מההימלאיה ענה ושיתף אותו בסוד הגדול: התעלמות זמנית מכל הרע, אהבה וקבלה, ראיית הנקודות הטובות והעצמתן... נשמע מוכר? מדובר באותן השיטות ממש, שבהן הרב לוי משתמש... אילו רק הרב לוי היה מצליח ליישם את אותן השיטות ממש גם על בנו, אולי היה חוסך לבנו את המסע הארוך עם כל כאבי הלב שבדרך...

הילדים שלנו גדלו בבתיים טובים וערכיים, ונקודת הפתיחה הגבוהה שלהם גורמת לנו לצפות מהם ליותר, אך במציאות זה לא בדיוק תמיד כך. הרבה מהם פוסט-טראומטיים לחץ ולציפיות יתר, הרבה מהם עם לקויות למידה שונות, הרבה מהם פשוט זקוקים לאותן השיטות ממש שמתאימות לקירוב רחוקים.

מרן הרב שטיינימן זצ"ל אמר שהאתגר הגדול בדורנו הוא "קירוב קרובים". עלינו להבין שיש לנו אחריות אישית לדאוג לא רק לילדי ה"אתרוג", בעלי המידות הטובות, תורה ומעשים טובים, אלא גם לילדי ההדס והלולב, שפחות מושלמים, ואפילו לילדי הערבה, שאין בהם מידות טובות ומעשים וגם לא תורה. כידוע, בלי ערבה כשרה לא ניתן לברך על ארבעת המינים. גם הם יהלומים. כאשר יש לנו ילדים מאתגרים, קשה מאוד להצליח, בלי לנקוט בשיטות הקירוב והחיזוק הידועות, של התעלמות מהרע והעצמת הטוב, חוויות משותפות של שמחה.

למרות כל הגבלות הקורונה, כמה כדאי להרבות בימים אלה בשמחה, בחוויות משותפות, במוזיקה. הפוסקים אומרים שהשמחה במשך כל ימי החג (כולל חול המועד) היא מצוות עשה דאורייתא. להילחם בלחץ, בעצבים, בייאוש. ומנגד - לעודד חוויות, מוזיקה, שיחות מכילות ואמפטייות. זה לא קל, אבל זו ההשקעה הכי משתלמת בעולם! שנזכה לחג שמח והרבה נחת!

לרכישת הספר "בוסר המלאכים", ארגו כלים להורי המתבגר מאת הרב דן טיומקין, הייגו להידברות שופר 099-1250-073

נפשי בשאלתי
המתחקה למיפול רגשי
נפשי ענדי היהדות

קו ההלכה

הרב ירון אשכנזי

אוכלים בסוכה

מתי מברכים "לישב בסוכה" ומתי לא, והאם מותר לבנות סוכה בחול המועד?

המשפחה. אנו רוצים לאכול המוציא. האם אפשר לבנות סוכה ולאכול בה, או צריך לבנות את הסוכה דווקא לפני החג? אפשר לבנות סוכה גם בחול המועד ומותר גם לפרקה לאחר מכן.

האם סוכה שעשויה על "נגרר" כשרה?
נפסק בשולחן ערוך שגם סוכה שעשויה בראש העגלה כשרה, ולכן גם סוכות אלו כשרות לכתחילה (תרכ"ח סעיף ב').

מדוע בכל יום מימי חול המועד מקיפים את התיבה פעם אחת, וביום הושענא רבה מקיפים ז' פעמים?

ההקפות שאנו עושים בסוכות עם הלבלב וד' מינים, הן כנגד ההקפות שעשה יהושע בן נון ביריחו בכניסת עם ישראל לארץ ישראל, וגם שם הקיפו כל יום פעם אחת, וביום השביעי הקיפו ז' פעמים ונפלה החומה ונכבשה יריחו. ובזמן שהיה בית המקדש קיים היו מקיפים את המזבח, וכיום אנו עושים כן סביב התיבה שבה מתפללים, שהתפילה במקום קרבן, ויש בהקפות הללו סודות עליונים, ועל ידיהן אנו ניצולים מכל הטומאות ומרוחות רעות, ועל ידיהן נוכל להפיל את חומת האויבים ולהכריעם (שער הכוונות דף ק"ד, ומעם לויג').

הידברות וקו ההלכה בשירות ללא תשלום, למענכם. לכל שאלה בהלכה, חייגו עכשיו 073-3333-300

ומביאים לו תבשיל אורז ושאר מאכלים, באופן שיאכל וישבע מהם, אין המאכלים מצטרפים עם הפת לעשותו אכילת קבע, ורשאי לאכול חוץ לסוכה. ואם אכלו בסוכה אינו מברך "לישב בסוכה" (שם עמ' קל"ד).

ה. האוכל עוגות יותר משיעור כביצה, חייב לאכול בסוכה, אבל לא יברך "לישב בסוכה".
כ. כתב החיד"א שלא ראה מעולם שנהגו לברך לישב בסוכה על עוגה. ואם אוכל שיעור קביעות סעודה (216 גרם) יברך "המוציא" ו"לישב בסוכה".

ו. מי שאוכל אטריות יותר משיעור קביעות סעודה, חייב בסוכה ויברך "לישב בסוכה". ואם אוכל שיעור פחות, כגון שאכל 50 או 100 גרם, אף שחייב בסוכה, מכל מקום לא יברך "לישב בסוכה" (חזון עובדיה סוכות, עמוד קל"ו).

ז. אדם שנמצא באמצע סעודת פת בסוכה ונכנס לבית להביא משהו לסוכה, אסור לו לטעום כלום מחוץ לסוכה, ואף אם שותה מים בסיום סעודתו, חייב לשתותם בסוכה. וכן כשיש דבר מאכל בפיו, והתחיל ללעוס, אם יצא מהסוכה אסור לו להמשיך ללעוס מחוץ לסוכה, אלא יסגור פיו עד שיחזור לסוכה וימשיך לאכול בסוכה, כיוון שהכל בא מחמת סעודת קבע שחייבת בסוכה (הליכות עולם חלק ב' עמוד רע"א).

אנו יוצאים בחול המועד לפארק שעשועים עם

בחול המועד סוכות כשאני סועד צהריים ללא אכילת פת, אבל אוכל בשר דגים ומיני מטעמים, האם צריך לברך ברכת "לישב בסוכה" ומה הכלל בדיון זה, מתי צריך לברך "לישב בסוכה"?

אם אינו רוצה לאכול פת אינו צריך לברך "לישב בסוכה", ויש בזה כמה חלוקי דינים שנבאר כעת, בעזרת ה':

א. אם הוא אוכל פת יותר משיעור כביצה, שהוא כחמישים וארבעה גרם ומעלה, צריך לאכול בסוכה, בין ביום בין בלילה.

ב. אם אינו רוצה לאכול פת ולא עוגות, אין לו חיוב לאכול בסוכה, ויכול לאכול פירות וירקות ומיני תבשיל שאין חייבים לאוכלם בסוכה. לכן יכול לאכול אורז או בשר דגים וגבינה וביצים וכדומה. וכן הדין באוכל פת פחות מכביצה, שמותר לו אף לכתחילה לאכול חוץ לסוכה (חזון עובדיה סוכות עמוד קל"ב).

ג. האוכל סעודתו בסוכה, ולא היה דעתו לאכול שיעור כביצה פת, ולכן לא יברך "לישב בסוכה", ולאחר מכן התחרט ורוצה כעת להמשיך ולאכול יותר מכביצה, יש לו לברך אז "לישב בסוכה", אף על פי שמכאן והלאה לא יאכל מלבד מה שאכל יותר מכביצה, אלא גם מה שאכל מקודם מצטרף לשיעור כביצה ויכול לברך (חזון עובדיה סוכות עמוד קל"א).

ד. מי שקבע סעודה על פת פחות מכביצה,

נפלות הבריאה

דבי רייכמן

ושאבתם מים בששון

מה קורה כשהמים זורמים בתנועה מעגלית, ואיך זה שקרחונים צפים?

קטנה מעל לפתח. מערבולות גדולות שנוצרות בים מתרחשות כתוצאה מסופת טורנדו, היוצרת סחרור במים, או כתוצאה מרוחות מדבריות אשר יוצרות עמוד חול במים. זרימת המים במרכז המערבולת מהירה הרבה יותר מזרימת המים בשוליה, ולכן לשחיינים השוחים בים מסוכן מאוד להיקלע למערבולת, העלולה לשאוב אותם אליה במהירות.

- למים ישנה תכונה מיוחדת, הפוכה מזו של חומרים אחרים. בדרך כלל, נפח של חומר מוצק קטן יותר מאשר נפחו כאשר הוא במצב של נוזל או של גז. אבל הקב"ה קבע חוק מיוחד במים כדי ש"יתנהגו" בדיוק בצורה הפוכה: כאשר המים הנוזליים קופאים והופכים למוצק - נפחם דווקא גדל. כתוצאה מכך, צפיפות החומר בקרח קטנה יותר מצפיפות החומר במים - זוהי הסיבה לכך שקרחונים צפים מעל המים, במקום לשקוע.

3/4 מהשטח של כדור הארץ. • לאן נעלמים מי הגשמים? מי הגשמים היורדים על האדמה נספגים בה. חלקם מתאדים כאשר השמש יוצאת, והופכים כך שוב לענני גשם, וחלקם נספגים באדמה ומחלחלים בה, עד שהם מגיעים לשכבת קרקע שאינה חדירה למים (אקוויילוד). המים מצטברים באדמה מעל לשכבה זו, ויוצרים שכבה הנקראת "אקוויפר" - או פשוט, מי תהום.

- כאשר המים זורמים בצורה מעגלית, נוצרת מערבולת. ניתן לראות אותה בגרסה קטנה בכל אמבטיה ביתית - מלאו את האמבטיה במים, הוציאו את הפקק והביטו כיצד המים זורמים אל פתח הניקוז בצורה מעגלית, ויוצרים מערבולת

בזמן שבית המקדש היה קיים, היתה בחג הסוכות מצווה מיוחדת: מצוות ניסוך המים - ניסוך של מים בנקבים מיוחדים שעל המזבח. לשם מצווה זו היו יוצאים בשירה וריקודים בחג הסוכות לשאוב מים ממעיין השילוח, ומביאים את המים אל בית המקדש. המים הם הנוזל הנפוץ ביותר בעולם, וגם החשוב ביותר לקיומו - ולקיומם של בני האדם. אז לכבוד חג הסוכות והשמחה על המים, אספנו כמה דברים מעניינים שאולי לא ידעתם על המים המקיפים אותנו.

- כ-97% מן המים שקיימים בעולמנו נמצאים באוקיינוסים, אשר מכסים שטח של יותר משני שלישים של כדור הארץ. יחד עם המים והנהרות האחרים, המים מכסים כמעט

073-3333-300

התקשרו למענה אנושי הלכתי

24 שעות ביממה

בעברית וב-5 שפות זרות

- 1** שלוחה: לכל נושא הלכתי וטורח הלכות ומוסר חודרת ומעיינת רשימות פוריות ע"פ ההלכה
- 2** שלוחה: שלום בית חינוך ילדים השקפה ומוסר חודרת ומעיינת רשימות פוריות ע"פ ההלכה
- 3** שלוחה: מרכז בוררות ארץ ע"פ ההלכה רשת מיי הדין והתוראה
- 4** שלוחה: לימוד בחברותא 5 דקות תורה ביום לכורים ולתשים
- 5** שלוחה: שיעורים והוצאות של הר הר"ג זמיר כהן
- 6** שלוחה: הדרכה מעשית להפרשת תרומות ומעשרות

מאיזה גיל הילדים צריכים לישון בסוכה?

הצלם (ב')

בטח כבר שמעתם סיפורים על תביעות. אנשים טובעים חברות ועיריות, וגם אנשים פרטיים. ישנן תביעות מוצדקות, ישנן מוצדקות פחות, וישנן כאלה שהן ניסיון לעשות סיבוב של כמה מאות אלפי שקלים על חשבון הזולת. מה שלא יהיה, תחשבו פעם ופעמיים לפני שאתם תובעים צלם חתונות...

נכון? "אני אמרתי: "לא. אני לא מעוניין להתפשר." שקט נפל בבית המשפט.

...

עורך הדין, השופט, ולמען האמת כל מי שהיו לו עיניים ואוזניים, הביטו בי בתדהמה.

"אני מבין שאתה הצלם", אומר השופט, "אני חייב להזהיר אותך, שמשמעות האמירה הנמהרת שלך יכולה להיות קבלת התביעה על כרעיה, מאחר שלא הצגתם קו הגנה הנוגע לנזק הפגיעה, ואני חושב שהרגע הוכח שקו ההגנה שלכם קרס לחלוטין."

"אני יכול לדבר?", שאלתי.

"אני אאפשר לך לדבר, אבל עלי להזהירך כי דברים שתאמר כאן עלולים להזיק לך, שכן אינך עורך דין ואינך מכיר את הנוהל. יש משמעות למה שתאמר כאן."

"זה בסדר", אמרתי. "אני באמת לא עורך דין. אני צלם, ורציתי לומר לך, אדוני השופט. נזקלים יכולים לתבוע כל מיני בתי עסק ובעלי רכבים ועיריות ומוסדות פרטיים וציבוריים, אבל לתבוע צלם זה דבר לא מומלץ בכלל, כפי שתגלה בהמשך."

ואז אמרתי: "עשינו עבודת נמלים כדי למצוא את האיש שבסרטון ולסנכרן את כל קטעי הווידאו שקשורים אליו. היינו בטוחים כי ברגע שנודיע לצד השני את ממצאינו, התובע יקפל את תביעתו וילך. וכשהוא לא הלך, עורך הדין שלי הבין משהו אחד ואני - משהו אחר. הוא הבין שאנחנו הולכים לרסק אותו, אבל אני הבנתי שמישהו כאן עושה לי תרגיל."

חשבתי על הביטחון העצמי המוגזם הזה, והבנתי - יש משהו שהוא יודע ואני לא, ואז ישבתי וחשבתי איפה אני יכול לטעות, וכמו שמחפשים צרור מפתחות, לקחתי את כל הצעדים שלי אחורה, בדקתי שוב את הסרטונים,

מבין מדוע בזבזתם את זמנו של בית המשפט."

ומה עונה עורך הדין אם לא כך: "עוד דקה כבוד השופט יראה, שהסרטון אינו מוכיח דבר וחצי דבר באשר לתביעת מרשי."

...

המילים הללו גרמו לסקרנות רבה בקרב כל הנוכחים. אפילו השופט נראה מסוקרן מאוד. "אתה צריך לעשות קסם כדי לשכנע אותי שהבחור הגבוה והחסון הוא מהסרטון נפל מפילה חמורה ורגלו התרסקה, ובכל זאת הוא הולך מעדנות לעבר מגרש החנייה ונכנס לרכבו."

"אתה צודק, אדוני השופט", אומר עורך הדין, "אתה לא תאמין, אבל אני הולך לעשות את הקסם הזה. עוד דקה זה יקרה. אני מבקש מכבוד השופט לאפשר לי שיחת טלפון קטנה."

השופט אישר, כמובן. עורך הדין שלף את הנייד, לאחר מספר שניות אמר מילה אחת וניתק.

הוא הגזים. זה לא לקח דקה. זה לקח עשרים שניות.

דלת בית המשפט נפתחה. איש נמוך ושמן נכנס לתוך אולם בית המשפט עם קבצים, ועורך הדין מרכיז לשופט: "כבוד השופט, אני מציג בפניך את התובע."

כולם היו בהלם. היה ברור כאלף עדים שהאדם הזה אינו האיש החסון והגבוה שהופיע בסרטון. השקענו עבודת נמלים על האדם הלא נכון...

רחש מילא את אולם בית המשפט. לקח דקה ארוכה עד שהשופט הציע לארגן את מחשבותיו. לאחר מכן פנה לעורך הדין שלי ואמר: "אתם כנראה עשיתם את העבודה הנכונה, אבל לא על האדם הנכון. אני מציע שאתן כאן חצי שעה הפסקה. אתם תצאו החוצה ותנסו להתפשר." עורך הדין שלי פנה אלי ושאל: "אתה מאשר,

סיפור מהחיים
חיים ולדר

שבוע שעבר נתבע הצלם על שהיה אחראי לשבירת רגלו של אורח בחתונה - אירוע שלא היה ולא נברא.

חעד המשפט הגיע. עורכי הדין שלו הגיעו. הוא לא הגיע. הוא גם לא חייב.

הטענות שלו נשמעו, הוצגו גם מסמכי בית חולים המעידים על נפילה ועל שבירת רגל, וכמובן אישורי מחלה, הוצאות שונות ומשונות של רופאים ושל אובדן ימי עבודה וריפוי ושבת וטיפול פסיכולוגי ודיכאון. בקיצור, כל מה שיכול היה לדחוף שם - דחף.

ואז הגיע תורו של עורך הדין שלי לטעון, והוא טען כדלהלן: איננו מטילים ספק בכך שהתובע נפל ושנגרם לו נזק גדול, אלא שאין למרשי הצלם (כלומר אני) שום נגיעה לנזק הזה. האיש לא נפל על כבלי הצילום, וככל הנראה גם לא נפל בחתונה. אני מבקש להציג בפני בית המשפט את צילומי האבטחה המראים את האיש יוצא מהחתונה ונבלע לתוך מכוניתו.

ואכן, בית המשפט אִפשר שלוש דקות של הקרנה, והכול ראו את הסרטון שהכנו על ידי מומחים, שהעידו כי אכן מדובר בסרטון מאותו היום, מכמה מצלמות, עם סנכרון זמן מלא. הסרטון הסתיים. שקט השתרר באולם, ואז השופט אומר לבא כוחו של התובע: "אני לא

זכות גדולה! הדין ליום

התפילין שלך יהיו לאות, על ידם של המתחזקים!

אם יש ברשותך תפילין נוספות
לידיעתך, אלפי יהודים שקיבלו על עצמם להניח תפילין ואין להם אפשרות כלכלית לרכוש, ישמחו לקבלם (ובלבד שהן כשרות ו/או נבדקו ב-3 השנים האחרונות)

ואם אתה מעוניין בהידור מצווה
יתן גם לחרום מכסי מעשר לרכישת תפילין חדשות למתחזקים.

זריזין מקדימים: 073-222-1240
בנח? עסק? בנח? עסק? בנח? עסק?

היהודי החושב

היהודים באים עם מוסר לעולם

» המשך מעמוד 2

כך, למעשה, מושג הכבוד שבין איש לאשתו מיוסד על התורה שאומרת כי "לא טוב היות האדם לבדו" (בראשית ב', י"ח), "על כן יעזוב איש את אביו ואת אמו, דבק באשתו והיו לבשר אחד" (בראשית ב', כ"ד).

בשונה משאר התרבויות בעולם, התנ"ך לימד אותנו להתייחס לנשים כאל בני אדם, עובדה אשר מתבטאת בחוקי התורה: אין אישה מתקדשת אלא לדעתה, ואין מחתנים אותה נגד רצונה. הגבר מתחייב לאשה למזונות, ללבוש, לדירה ואפילו לתכשיטים. הבעל לא יכול לאיים על אשתו ולהשליכה לרחוב כפי שנהגו בעמים אחרים, אלא יהיה חייב בגט ובכתובה המבטיחה את מזונותיה.

הכבוד מגיע מן היהדות שמצווה כל גבר בישראל: "צוו חכמים שיהיה אדם מכבד את אשתו יותר מגופו ואוהבה כגופו" (רמב"ם,

הלכות אישות פרק ט"ו, י"ט), וכך נפסק בשולחן ערוך. רבי יוסף קארו מוסיף ע"פ דברי חז"ל (בבא מציעא, דף נ"ט): "צריך להיזהר שלא לצער את אשתו, לפי שדמעתה מצויה".

ד"ר שאול ברקלי כתב בנושא: "כידוע היה מצבה המשפטית של האישה בכל ארצות הקדם לרבות יון ורומא העתיקות, ירוד עד מאוד. ההבדל בין האישה החופשית כביכול לבין זו של השפחה שבית המלחמה, במובן המשפטי, לא היה רב ביותר. ואולם לא כן בישראל. מתוך המסופר במקרא נראה כי האישה-הגברת תפסה כבר בימי האבות עמדה מיוחדת. כמעט בכל מקום במקרא... היא מופיעה כאשה שוות זכויות לצדו של הגבר. לא רק האמהות שרה, רבקה, רחל, ולאה, אלא גם חנה, אם שמואל, מיכל אשת דוד, אביגיל אשת נבל הכרמלי ועוד הן בנות לוויה לבעליהן, כאישיות בעלת דעה עצמית ובעלת כושר פעולה למופת (יעל הקנינית)... ואין צורך לומר הנשים המנהיגות, כגון מרים דבורה הנביאה ואחרות. גם יש להזכיר את שביתת המלחמה שהתורה מגינה על כבודה, וזאת בתקופה שהשביות היו הפקר בעיני העמים האחרים" (סיכום חוקי התורה, עמוד 89).

בכתבה הבאה והאחרונה בסדרה זו, נלמד מדוע היטלר ימ"ש נלחם בנו עבור מה שכינה 'מורר' ניטשה בשם: "הספר האדיר ביותר, והחוק המוסרי היעיל שבעולם".

השופט נראה מוקסם. הוא פנה לעורך הדין של התובע, שנראה הרבה יותר אפור מסרטוני האבטחה. "אני חושב שמרשך ניסה להונות את האיש האחרון בעולם שמתאים להונאה כזו. האם אתם רוצים להגיע להסכמה בדבר דמי שכר הטרחה שתצטרכו לתת לנתבע, או שתוצה שאפסוק בעצמי?".

עורכי הדין יצאו, ותוך חמש דקות חזרו. "הגענו להסכמה בדבר תשלום דמי הטרחה". השופט נתן להסכמה תוקף של פסק דין, והוסיף מילים קשות על נוכלותו של התובע. הוא השאיר פתח לתביעה נגדית שלי על הזמן שהשקעת כדי להוכיח את נוכלותו.

בדרך מבית המשפט שואל אותי עורך הדין: "תגידי, הרי ידעת מראש מה הולך להיות פה, מדוע עשית את כל ההצגה הזו? מדוע לא יידעת לפחות אותי בממצאים שלך, ואני הייתי מנסה להוריד אותו מהתביעה?".

"חשבתי על זה", התנצלת, "אבל ידעתי שתלך לפי כללי התלם המשפטי, ותודיע לצד השני על הגילוי שלי. מצד שני ידעתי, שיש לי עסק עם אדם מתוחכם, ושם אתן לו זמן הוא כבר ימצא תכסיס להחזיר איכשהו את התביעה, לטעון שהיה בחתונה ואז חזר הביתה ו...".

"הרי הפרכת את זה", אמר עורך הדין, "היו לך סרטוני האבטחה שראו אותו מגיע הביתה בשעה 16:00!?!".

...

"אתה עורך דין", אמרתי לו, "ועורך דין צריך להקשיב לדקויות. לא אמרתי שיש לי סרטוני אבטחה כאלה. מה שאמרתי, ואני מצטט, זה ש'אם יטען התובע שנסע מהחתונה לביתו ומשם לבית החולים, הרי שאנו נביא את סרטוני האבטחה ונוכיח באיזו שעה הוא הגיע לביתו. לא אמרתי שיש בידי הסרטונים הללו, בין השאר, כי אין לי סרטונים כאלה. אני ידעתי כי הוא יודע שלא היה בחתונה, כי לא ראו אותו בצילומים, אבל זה לא היה קביל, מפני שהוא היה טוען שהשמדתי את הצילומים, לכן עשיתי לו את התרגיל הזה, שגרם לו כמו לך, לחשוב שיש לי סרטוני אבטחה כאלו...".

עורך הדין הרים את ידיו ואמר: "תקשיב, אני לא יודע מדוע בחרת במקצוע הזה, היית צריך להיות עורך דין או בלש. מה שאני יודע, שאם אי פעם מישהו יגיע אלי ויבקש לתבוע איזה צלם, אחשוב פעמיים לפני שאקח את התיק".

זה הסיפור, והוא מסוג הסיפורים שאני חושב שיעניינו אותך ואת קוראיך, והמסר החשוב ביותר הוא, שצריך לזכור כי הצלם הגדול ביותר יושב בשמיים: "עין רואה, אוזן שומעת וכל מעשיך בספר נכתבים".

לרכישת ספרו החדש של חיים ולדר "אנשים מספרים על עצמם 1 ו" ושאר ספריו לילדים, מבוגרים ונוער, חייגו להידברות שופר: 099-073-222-12-50 או באתר shops.hidabroot.org

ואז הגעתי אל הנקודה הראשונה. הברור שעשיתי כדי להגיע לזהות האיש שנפל. מי שנתן לי את המידע היה בן משפחה, שביררתי אצלו בתמימות על הנפילה. העליתי בדעתי שאולי הוא פחות תמים ממה שאני חושב, ואולי נשלח על ידי מישהו להטעות אותי. ערכתי בירור נוסף, ומהר מאוד הגעתי לשם האמיתי של האיש המצולם, וגיליתי שהוא כלל אינו קרוב משפחה אלא שכן של אחד המחוננים. פה הבנתי את הביטחון המופרז של התובע. הוא שלח לי גיס חמישי שיטעה אותי. תוך יום נוסף גיליתי מי המתלונן האמיתי, כמו גם את ממדי גופו השונים לחלוטין. אפילו השגתי תמונה שלו בלי בעיה. אתה יודע, אני צלם. לצלם לא קשה להשיג תמונות.

ואז סרקנו שוב את כל החתונה וגילינו ממצא נוסף: הוא כלל לא היה בחתונה, למרות היכרותו עם המשפחה. כעת היה לי יתרון חלקי עליו. עליתי על ההטעיה, אך ידעתי שכל עוד לא אוכיח במאת האחוזים שהוא לא נפל בחתונה, לא יעזור לי דבר. הוא תמיד יטען שבדיוק לא צילמנו או שהעלמנו את הצילומים.

...

אני יצאתי מנקודת הנחה, שהאיש נפל ככל הנראה לפני החתונה, והחליט לחכות עם ההגעה לבית החולים שתהיה חופפת לשעת החתונה, כדי להרוויח על החשבון. לכן פניתי אל כל בעלי העסקים שבאזור מגוריו. למזלי, הוא מתגורר באזור עם חנויות רבות, וביקשתי את סרטי האבטחה.

צפינו בסרטונים מכל המצלמות, אלו שצולמו סביב שעות החתונה, ותוך יומיים עלינו על האמת כולה. אני מבקש מבית המשפט להציג את הסרטון שהרכבנו".

השופט נעתר, על אף מחאותיו של עורך הדין, והסרטון החל, כשאני מקריין ברקע. התובע נראה בשעה 21:00 בערב ירד מביתו, נתמך על ידי שני גברים (כנראה ילדיו), מוכנס למכונית וזו נוסעת משם.

הצלחנו להשיג מספר סרטי אבטחה לאורך הנסיעה, אך אלה אינם חשובים. כאן תראו את המכונית נכנסת לחניון בית החולים, כאשר את הסרטון השגנו מהקיוסק שמול הכניסה לבית החולים. לצערנו, מבית החולים לא התאפשר לקבל סרטוני אבטחה, אך לדעתי הדבר אינו נצרך, שכן כולנו ראינו כי התובע כלל לא היה בחתונה. ואם יטען התובע שנסע מהחתונה לביתו ומשם לבית החולים, הרי שאנו נביא את סרטוני האבטחה ונוכיח באיזו שעה הוא הגיע לביתו - בשעה 16:00 אחר הצהריים, ומאז לא יצא מביתו, משמע שהנפילה אירעה ככל הנראה בביתו או בחדר המדרגות. כעת מבין אדוני השופט מדוע אני מסכים לפשרה?".

שקט הושלך באולם.

...

דווקא עכשיו בחודש הרחמים, ניתנת לך ההזדמנות להשפיע כיצד תיראה השנה החדשה שלך, בערב רוחני מרגש במיוחד עם אחת מרבניות הידברות **את, הרבנית וחברותייך - וכל הזכויות שלך!**

073-222-12-90 אצלך כבית אלא עול

בזכותך
השנה בעצמה
תכשור בטוב

שלום ואמת

הרב יהונתן שושן

מי צריך לשלם דמי ביטול?

מי אחראי על תשלום במקרים של הפסד - של סחורה, של אירוע וכדומה?

הבית טוען "מזלך גרם". ואם כבר קיבלו את הכסף מראש וכעת הוא דורש החזר, אינם חייבים להחזיר, שכעת הם טוענים, "מזלך גרם". במקרה של מבצע צבאי, לא היה שייך לצאת לעבודה, כעת הפועלים תובעים את שכרם משום שהיו מוכנים לעבוד, ואילו המעביד טוען ש"מי שעובד - מקבל, מי שלא עבד - לא יקבל".

מנהג המדינה שהמעביד אינו משלם, אלא אם כן הכריזה המדינה על מצב חירום, שבו המדינה עצמה מממנת את ההפסדים. וגם אם אין מנהג ברור במדינה, בעל הבית אינו חייב, משום שבמקרה של נזק שקרה בגלל "מכת מדינה" (היינו, נזק לכלל הציבור ולא נזק ספציפי לאדם מסוים), לא ניתן לחייב. אך ראוי שהמעסיק יעשה לפניו משורת הדין וישלם לעובדים עבור ימים אלו, או לכל הפחות יגיע עמם לפשרה.

אדם נכנס לעבודה ללא ניסיון מקדים בתחום, ולכן התנה עמו המעסיק שמתחייב להישאר תקופה ארוכה בעבודה ללא יכולת להתפטר. לאחר תקופה החליט בעל הבית לשנות את תפקידו, וייעד אותו לתפקיד אחר, מכובד פחות. כעת העובד ממורמר, ורוצה לעזוב בגלל "הרעת תנאים", אך בעל הבית טוען שהרי התחייב להישאר תקופה ארוכה.

העובד יכול לעזוב את עבודתו, וטענתו על הרעת תנאים נכונה.

הרב יהונתן שושן הוא דיין בירושלים מטעם המרכז לבורות שעי"ה הידברות.

נחייב את צד החתן לשלם הכל, שהם גרמו את ההוצאות (בית שמואל אבן העזר סק"ז ס"ק ט"ו). אבל אם הסיבה היא צדדית, צד הכלה חייב לשלם את כל ההוצאות.

בהמשך לשאלה הקודמת - ובמקרה הכלה ביטלה את החתונה מסיבה צדדית, מה הדין אם החתן תבע את הכלה עבור ההוצאות שלו על בניגוד יוקרתי לחתונה?

הכלה פטורה. ומה שטוען החתן שאילולא החתונה לא היה קונה חליפה יוקרתית, אין זו טענה, כי מבחינת החתונה אין זה מחייב לקנות חליפה יקרה, ונמצא שהאחריות על כך מוטלת עליו בלבד. ומכל מקום תתחייב הכלה לשלם סך חליפת נישואין סטנדרטית.

בר מצווה נעצרה לשעה קב הפסקת חשמל כללית. בסוף הערב קיזז בעל האירוע למלצרים מהמחיר שוויו שעת עבודה, והמלצרים טוענים שהם עמדו לשירותו ותובעים שכר מלא.

בהלכות פועלים הולכים כמנהג המדינה. ואם נהוג לשלם גם אם אירע אילוף כזה, חייב לשלם. אבל אם אין מנהג ברור, אין צריך לשלם שעת בטלה, כי אם אירע אילוף לפועל ולא היה באפשרותו לעבוד, ההפסד עליו, כי בעל

אחראי על קבלת סחורה בחנות שחתם על קבלת סחורה, והתברר שחסרה סחורה, ובעל הבית רוצה לקזז לו משכרו, האם יכול לעשות כן? כיוון שהסמכות נתונה בידו ובעל הבית סומך עליו, הרי זה נחשב כהיזק בדיעבד, ויכול בעל הבית לקזז לו משכרו משום שסמך עליו.

אדם קיבל מחברו, ועל סמך זה שילם בצ'ק שלו למישהו אחר. בסוף הצ'ק הראשון חזר, ובגללו חזר הצ'ק השני. האם יכול לתבוע מבעל הצ'ק הראשון את הנזק של החזרת הצ'ק השני?

בעל הצ'ק הראשון פטור, כיוון שהנזק אינו ודאי, כי ישנם מקרים שהבנק מתחשב ולא מחזיר מיד את הצ'ק.

כלה ביטלה את החתונה שבועיים לפני התאריך. האולם, הצלם התזמורת וכו' תבעו דמי ביטול. צד הכלה טוען שכיוון שיש לה סיבה מוצדקת לביטול, וסוכם שהוצאות החתונה הם "חצי חצי", גם דמי הביטול צריכים להיות כך. עם מי הדין?

אם הביטול הוא בהסכמת שני הצדדים, ברור שחולקים שווה בשווה. ואם הביטול היה רק מצד הכלה, תלוי מה הסיבה לביטול. כי אם הסיבה היא בגלל מחלה פיזית או נפשית של החתן, וזה לא היה ידוע לה מראש, במקרה כזה

הידברות שלום, במה נוכל לעזור?

- מזכירות הידברות 03-6166614
- יעוץ למתחזקים בתחילת הדרך 03-6106064
- יועצים לשלום בית 073-2221310
- יעוץ לנשים בנושא טהרת המשפחה 02-6301522
- הזמנת חוגי בית / הפרשת חלה (בחינם) 073-2221290
- תמיכה וסיוע לנשים בהריון 052-9551591
- דיווח וסיוע במקרי התבוללות 052-9551591
- הזמנת הרב בצרי לערב בביתכם (בחינם) 073-2221240
- סדנאות בית הידברות 073-2221300/371
- הידברות שופס (מכירות) 073-2221250
- מנוי להפצת עלון השבת 073-2221388
- נפשי בשאלתי 073-3333331
- מיים צופיה 073-3333333
- לקבלת 2 הלכות ביום, בווטסאפ או במייל 2 hidabroot.org.vp4.me/2halachot

חידה

הנחיל שבשעון

שתי נמלים עומדות על המספר 12 בשעון. הן יוצאות למסע סביב השעון, כל אחת בכיוון אחר: הראשונה הולכת עם כיוון השעון, ומסיימת סיבוב שלם סביבו ב-20 שניות, ואילו השנייה הולכת נגד כיוון השעון, ומסיימת סיבוב שלם ב-30 שניות. תוך כמה שניות ייפגשו שתי הנמלים, ואיפה בדיוק על גבי השעון יפגשו?

פתרון החידה מפרשת האיזנו:

זוהי ברכת "להדליק נר של יום הכיפורים", הנאמרת פעם אחת בשנה בלבד.

רגע למחשבה

כל תענוגי העולם הזה - כאפס נגד עונג של דבקות האדם ליוצרו יתברך. (החזון אי"ש)

הגדר להרחקה מהאיסור - מועיל לאדם יותר מאשר האיסור עצמו. (רבי יוסף מאיוביאצא)

מה אתה מקבל על עצמך השנה למען שלום הבית?

- אנסה בע"ה להביא יותר את הדב השני
- אדאג בע"ה לקבץ כלים נכונים
- בע"ה לא יעזיב מקצתי

דבנו 073-222-1310 איזנו - מענה חלופי ראשוני ללא עלות - פנישת הישג ברוכה בתשלום -

מומי מחלקת שלום בית של ארגון הידברות בכל נושא לעזרתכם. תקשורת וזגית בעיות רגשיות | דיווג שני | כלכלת הבית | בעלי תשובה | מעורבות הורית | קדושת הבית ועוד

"שנה זו תהיה שנה של שלום בית"

רק לשבת, ומאז נשארתי יום ועוד יום, ולא יצאתי ממנה במשך שבעה חודשים."

במהלך שהותו בישיבה, התחיל הרב לכתוב חידושים שעלו במחשבתו על דפים מזדמנים. "היה לי מדף שלם מלא בניירות כאלה, שכתבתי עליהם תוך כדי לימוד", הוא נזכר. "פרי ביכורי היה הספר 'הבן יקיר לי', ספר חינוך העוסק בהנחיית הורים לילדים כיצד להביע חום ואהבה. הספר נמכר ב"ה באלפי עותקים וזכה לתואר 'רב מכר', ולאור הביקוש הרחבתי אותו למהדורה מורחבת של 4 כרכים עבי כרס, שאף הם זכו לתואר זה."

אז איך מגיע סופר תורני להוציא לאור מאות ספרי ילדים וקומיקסים?

"בתחילה רציתי להנגיש גם לילדים ספרים תורניים שהם גבוהים יותר, כמו חובות הלבבות ומסילת ישרים, ואף על פי שכולם אמרו לי שזה בלתי אפשרי ממש, הסדרות האלה הצליחו בצורה שאי אפשר לתאר. כך המשכתי בהפצת ספרים תורניים, עד שלדאבוננו... מלאה הארץ מסכים. "בעקבותיו של רבי אהרן פיינהנדלר, נכנסתי גם אני למלחמה בפגעי הטכנולוגיה, אני מתעסק לא מעט בחינוך ושלוש בית, משתדל לעזור לפונים אלי, ושומע על הדרך לא מעט סיפורים קשים שהחלו משיטוט תמים ברשת. הרב פיינהנדלר ביקש ממני שאשנה את כיוון הכתיבה לילדים. הוא הורה לי להתחיל לכתוב קומיקסים עם הרבה אקשן, והסביר שספרים כאלה יכולים להוות תחליף לריגושים שמוצאים ברשת. כאשר ניסיתי בהתחלה לכתוב משהו עם עלילה עדינה יחסית, הרב ביקש שאוסיף עוד הרבה מתח ודרמה לספרים, וכל זאת כדי להרחיק את הילדים מצפיה במסכים.

"שלא יבינו אותי לא נכון", מחדד הרב, "אני לא אומר שהקומיקס הוא תרופת פלא נגד האינטרנט, אבל הורה שחשוב לו החינוך של הילדים והוא מדבר אתם נגד פגעי הטכנולוגיה, הקומיקס רווי המתח והאקשן נותן לזה תחליף מצוי. בתור דוגמא, כאשר נותנים לאדם חיסון, מזריקים לו חיידק מוחלש לתוך הגוף, וכך הוא יכול להתגבר על המחלה. זה בדיוק מה שאנחנו עושים גם כאן.

"הרבה הורים עוצרים אותי ברחוב ומספרים לי איך מאז שהספרים בבית, הילדים שלהם יושבים לקרוא ויוצאים פחות לרחוב. הם נהנים, צוחקים מהדמויות, ומקבלים תחושת גבורה וכוח מזה שהטובים תמיד מנצחים.

"אז נכון", אומר הרב, "אולי קשה לאנשים לתפוס איך אדם שכותב ספרים על הש"ס 'מלכלך' את ידיו בקומיקסים לילדים בני 7, אבל אני רואה בכך עבודת קודש ממש. הקב"ה העניק לי כישרון מבורך, למה לצמצם אותו? בגלל סטיגמות?"

הרב אברהם אוחיון: מבעל סופרמרקט - למחבר ספרים וקומיקסים בקצב מסחרר

הילד שעד גיל 12 לא ידע לקרוא ולכתוב - קפץ 3 כיתות בשנה, והוציא מעל 400 ספרים: בראיון בלעדי הסופר והמחבר הרב אברהם אוחיון חושף את סיפור ילדותו

המלמד הצדיק שלי, הרב שלוש, שראה את הרצון הגדול שבער בי, היה נשאר אתי ומסביר לי את הכל במסירות ובאהבה. וכך, בתוך שלושה חודשים בלבד הפכתי למצטיין של הכיתה. מילד שבקושי הצליח לקרוא, התחלתי לשנן גמרות בעל פה, וכאשר ראו זאת בישיבה, החליטו להחזיר אותי לכיתה ז'."

שלושה חודשים אחר כך המחנך של כיתה ז' הרים ידיים. "הוא אמר שאין לו מה לעשות אתי, וההנהלה הקפיצה אותי באותה שנה לכיתה ח'. הייתי בשנה אחת בשלוש כיתות, וסיימתי אותן בהצטיינות", הוא מספר, וההתרגשות ניכרת בקולו גם כעבור שנים. "לאורך השנה ההיא המבחנים שלי הוצגו לראווה במסדרונות הישיבה, כולם עם ציונים גבוהים, כהוכחה להיכן ניתן להגיע בעז"ה עם כוח הרצון, ובסיומה נבחנתי לשבע ישיבות שונות והתקבלתי לכולן. בסופו של דבר בחרתי ללכת לישיבת 'אור גאון' בבני ברק."

"תבטיח לי שלא תפסיק לכתוב"

"עד גיל 16 למדתי בישיבה בהצטיינות, אבל אז החלטתי לעזוב, היתה לי רידה רוחנית רצינית, ובמשך חצי שנה עסקתי בכל מיני עבודות מזדמנות", הוא מספר. "בהיותי בן 16.5 פתחתי עסקים שונים, שהצליחו מאוד, ובגיל 17.5 כבר היתה לי מכולת שכונתית. שנתיים אחר כך פתחתי סופרמרקט גדול בקניון בנתניה, והפכתי לאיש עסקים צעיר, שמרוויח טוב מאוד". אלא שרכבת ההרים בה חי הרב אוחיון הגיעה אז לעיקול מסוכן. "הסופרמרקט לא שרד, נפלנו בעקבות פתיחת חנות של מתחרים גדולים לצדו, ואני מצאתי את עצמי בקריסה כלכלית ובכדוך הנפשי."

בסיומה של אותה תקופה, בעידודו של הרב יהודה יוספי, נכנס הרב שוב לישיבה. "בהתחלה

אנשים לא מבינים למה עברתי מכתבת חידושי תורה עמוקים לכתבת קומיקסים רוויי מתח ומיזון", אומר הרב אברהם אוחיון בתחילת שיחתנו. נראה שהרב רואה בכך שליחות מיוחדת, אבל עוד לפני שאנחנו מתחילים לדון בעניינים הבעורים, הוא מספר על ילדותו.

מילד דחוי למצטיין הכיתה

הרב אוחיון גדל בנתניה, במשפחה מסורתית חמה ואוהבת. "הייתי ילד היפר, לא לומד כלום, וכל היום רק עושה צרות. התוצאה היתה, שאף אחד לא רצה להיות בחברתי, וגם בבית ההורים שלי כבר לא ידעו מה לעשות", הוא מתאר. "ואז קרה דבר פלא, שאין לי עבורו הסבר הגיוני. זה היה כשהייתי, בן 12, ילד בכיתה ו', ישבתי עם אבא שלי בשבת בבית הכנסת, והקשבתי לדרשה של הרב. אני לא יודע בדיוק מה, אבל משהו מהדברים שלו עורר אותי להתחזק. החלטתי לחזור בתשובה, שמתהיפה ענקית על הראש והלכתי לבית ספר. כל הילדים צחקו עלי, אבל אני עמדתי בשל".

"אולי", הוא אומר ועיניו מצטנפות, "רק אולי, חיפשתי מקום אחר בעולם להיות שייך אליו, אחרי שבמקום בו הייתי נסגרו בפני כל הדלתות". בסיומה של אותה שנת לימודים, הודיעה הנהלת בית הספר להוריו של הרב שהוא סיים את חוק לימודיו אצלם. בהשגחה פרטית שמעו הוריו על ישיבה לצעירים במגדל העמק. "אבי לקח אותי לשם, אבל גם שם לא הסכימו לקבל אותי, בגלל שלא ידעתי כמעט דבר מבחינה תורנית. כנראה אבא שלי הרגיש שזו האופציה האחרונה, כי הוא ממש התחנן שיקבלו אותי לתקופת ניסיון. וכך, אחרי תחנונים ממושכים, נעתר המנהל להכניס אותי לישיבה לתקופה של שלושה חודשים."

באותם חודשים קצרים, עבר הרב אוחיון מהפך מקצה לקצה. "נכנסתי שוב לכיתה ו', ואינני יודע אם אני הילד היחיד בעולם שזה קרה לו, אבל עברתי שם שינוי אדיר. הייתי יושב בכיתה בבוקר ולא מבין כלום, ואז נשאר ללמוד בעצמי כל יום עד השעה 8 בערב ברציפות, כולל בהפסקות.

הרב פיינהנדלר הוא זה שביקש ממני שאשנה את כיוון הכתיבה לילדים. הוא הורה לי להתחיל לכתוב קומיקסים עם הרבה אקשן

הידברות ממשיכה בימים אלה במיזם האדיר של
WhatsApp 4 you
כל לקוח וכל מנוי

מהפכה בעולם הדיגיטל למתחזקות!

הידברות אתכן בלימוד 20 דק' ביום.
חברותא בוואטסאפ וידאו עם הרבנית, את ו-2 מחברותייך

מיועד למתחזקות ולמסורתיות שיש ברשותן וואטסאפ

אם גם אתן רוצות להתחזק, שלחו הודעת וואטסאפ למס' 052-9551569 עם הפרטים הבאים: שם, גיל, שעות שנוחות לכן ונא לשלוח לכתובת: אורח ונא לתת את שם הילד וכתובת האתר. חייגו 073-3333308

"אמא חיכתה שאתבגר כדי שתבשר לי את הבשורה הקשה"

אביחי טהיא, זמר לקוי ראייה, מספר על משפחתו שחזרה בתשובה בעקבותיו, ומשתף לראשונה בתחושות הקשות אותן חש בלילה בו הרגיש לראשונה חסר אונים

נעים להכיר

"אביחי טהיא, 25, רווק, מתגורר בפתח תקווה, זמר ונגן."

לשון הרע לא מדבר אלי

"נולדתי בישראל, ומילדות אני גר בפתח תקווה עם אמא שלי ואחותי. אמא שלי וכל המשפחה שלה נולדו באתיופיה. הדרך שלהם לארץ הייתה קשה ומורכבת מאוד. אני סובל מלקות ראייה, בשלב מסוים חלק מהחברים שלי שמעו עליה, וגם בגלל העניין הזה הילדות שלי לא הייתה פשוטה. בנוסף לזה גם שרתי מגיל צעיר, ובגלל כל הדברים הרבה ילדים לא פרגנו לי. הרבה פעמים היו מדברים עלי לשון הרע, ולעתים קרובות גם דברו אלי לא יפה. השתדלתי מאוד להתעלם, אבל לא תמיד הצלחתי. עם השנים פיתחתי יכולת עמידות גבוהה יותר, ובשלב מסוים כבר לא התייחסתי. פשוט הלכתי עם האמת שלי.

"בילדותי היינו משפחה רחוקה מיהדות, אבל ברוך ה' חזרנו בתשובה. כשהייתי בן שמונה הלכתי פעם אחת לבית הכנסת, שמעתי את החזן שר, וזה ממש הפעים אותי. מגיל צעיר מאוד אני מחובר למוזיקה, ומיד הרגשתי חיבור חזק למנגינות ולתפילות. יצרתי קשר עם רב מהשכונה, למדתי פיוטים ומקאמים, ועם הזמן נכנסתי לזה יותר ויותר. ככל שהשנים חלפו גם למדתי יותר על המצוות, והתחלתי לקבל עצמי עוד ועוד התחזקות.

"אמא שלי ואחותי ראו מה קורה לי, קלטו שאני לומד ועושה דברים טובים, וזה הכניס גם בהן חשק לשמור מצוות. כשעליתי לקרוא בתורה בבר המצווה הרב שלי אמר לי שכדאי שאעשה משהו עם המוזיקה. במקביל לזה המשכתי להתחזק. הבנתי שכל היציאות עם החברים והדברים האלה לא חשובים, שיש בורא לעולם, וצריך לעשות את מה שהוא אומר. שזו תכלית החיים."

עיניים שלי

"אני סובל ממחלת עיניים שמקשה מאוד על הראייה שלי. המחלה תורשתית, אך למרבה הפלא לא ידוע לי על אדם נוסף ממשפחתי שסובל ממנה.

ממנו ובעזרתו. משהו להתגבר עליו, להתקדם למרות שהוא קיים. כשהבנתי את חומרת הבעיה הייתי מאוד עצוב, אבל יחד עם זאת אמרתי לעצמי ולאחרים שבורא עולם נתן, ובורא עולם יכול גם לקחת.

"בשורה התחתונה, אני רואה את המחלה שלי בעיניים כמתנה. למשל, אפשר לראות גם דברים לא טובים, וברוך ה' אני כמעט לא יכול לראות אותם. מבחינה מעשית, אני הולך עם מקל ועושה הכל לבד. ואם מדי פעם אני צריך עזרה, אז ברוך ה' יש לי במי להיעזר - משפחה וחברים. אני לומד בתל אביב, במקום שנקרא 'מגדלור'. לקווי ראייה לומדים שם ומתקדמים כל הזמן. אנחנו רוכשים שם כישורי חיים שמאפשרים לנו להיות כמה שיותר עצמאיים. אף אחד לא אוהב להיות נזקק לעזרה ורחמים.

"אחת הסיבות שבגללן אני עוסק בתחום המוזיקה היא שלקות הראייה יחסית לא מפריעה כל כך בתחום הזה. בנוסף לזה, אני גם מחובר מאוד למוזיקה, אז במהלך חיי רציתי לראות אם יש לי את זה'. בהתחלה חשבתי שאני לא שר יפה, אבל אז חברים אמרו לי לעשות עם זה משהו. רציתי לחכות קצת, שאהיה בוגר יותר, והיום אני בהחלט רוצה להצליח בתחום."

לא מאבד תקווה

"רוב השירים שפרסמתי עד היום הם קאברים. גרסאות כיסוי לשירים של אחרים. יש לי כבר 11 כאלה, חלק הצליחו יותר וחלק פחות. אחד הקאברים שאני הכי מחובר אליהם הוא 'נחכה לך' של ישי ריבו ונתן גושן. אני מחובר מאוד לפזמון שלו: 'בגוף עייף מכישלונות, בלב שבור לחתיכות, נחכה לך שתקבל פנינו'. הוא מחזק אותי מאוד. אני רוצה לראות את הישועה של בורא עולם בעיניים."

טוטפות בין עיניך

"האמונה בבורא עולם ועשיית המצוות הם החמצן שלי. אם לא הייתה לי אמונה חזקה בקב"ה אני לא יודע איך הייתי מתמודד עם לקות הראייה. בעזרת האמונה ועשיית המצוות אני גם מתקדם כל הזמן, ויותר ויותר מאמין בעצמי. למשל, במשך כמה שנים לא הצלחתי להניח תפילין לבד, אז במהלך תקופה של כמה חודשים תרגלתי את זה ועכשיו אני מצליח. כשלא הצלחתי להניח תפילין לבד זה מאוד העציב אותי. התפללתי לה' בכל לבי שאוכל לעשות את זה. לא רציתי להיות תלוי בחברים ומשפחה. נעזרתי באמא שלי, הנחתי איתה תפילין יחד, שוב ושוב ושוב, ואחרי חמישה חודשים הצלחתי. זה היה מאוד מאוד לא פשוט, אבל בסוף זה השתלם."

כשהבנתי את חומרת הבעיה הייתי עצוב, אבל יחד עם זאת אמרתי לעצמי שבורא עולם נתן, ובורא עולם יכול גם לקחת

"התחושה הזו עשתה אותי עצוב מאוד. זו הפעם הראשונה שבה הרגשתי חסר אונים. ניסיתי להמשיך ללכת הביתה, אבל הזמן עבר, וראיתי שאני רק מסתבך עוד ועוד, כמו במבוך ללא יציאה. הייתי בלי טלפון, לא ידעתי מה לעשות, ופתאום, בהשגחה פרטית, דוד שלי ראה אותי. הוא אמר 'שלום', ושאל מה אני עושה שם ליד הבית שלו. סיפרתי לו מה קרה, וביקשתי שייקח אותי הביתה. מעבר לתחושות הקשות, זה גם היה לי מוזר מאוד שזה קרה ככה פתאום. הלכתי לרופא עיניים, רציתי להבין מה קרה, והוא הסביר לי שהראייה שלי מתדרדרת עם השנים, ושבתקופה הסמוכה לאותו לילה - חלה הידרדרות משמעותית, ולכן קרה מה שקרה.

"תודה לאל אני בן אדם אופטימי, ולכן לא רואה את הלקות בראייה כמכשול, אלא כמשהו לצמוח

הח... עוד אחת זפלה במה !!! סאלטאנת

תחשבי פעמיים!! לפני שתאלצי להתמודד

הידברות מח' שביות 073-2221333 < 052-9551591 kalina@htv.co.il

דברי איתנו 24/6

חידוד בנועם

הרב ראובן זכאים

מדור בחסות

נעם
זורם ברנע אחד

שאלה בנועם

ר' זבולון אדמוני התארח במלון בשבת, תר אחרי יין אדום לקידוש, להידור ההלכה, ולא מצא. משגיח המלון הציע לו לערב ביין הלבן מעט יין אדום שנותר בבקבוק משבת שעברה. פניו של ר' זבולון שינו צבעים: "גוגם אם הוא מתכוון לכך, זה מותר, זו לא מלאכת צובע?!".

הגרלה!

בין הפותרים נכונה

מכונת קפה איכותית!

תשובות יש לשלוח למייל:
alon@afikim-water.co.il
או לפקס: 02-5807576

תשובה לשאלה מעלון ראש השנה:

מדובר בשתי מלאכות נפרדות לחלוטין:

1. הבערה (ובכללה הדלקת מכשיר חשמלי)
2. בישול. כך שהמדליק ומבשל ח"י, עובר גם על מלאכת הבערה וגם על מלאכת מבשל. ובכלל זה אסורה כמונחן הוספת מים בשבת למיחם, או לסיר שעל הפלטה, גם אם הודלקו לפני השבת, שזהו בישול גמור. ומצווה לפרסם הדבר.

המיניבר המהדר
לשבת

להזמנות:

***8510**

כשיש נועם 1, אין שאלות!

3 נקודות למחשבה

ד"ר אריאל כדורי

בשביל מה אנחנו צריכים להתבייש?

מהי הרצועה הצולבת ומהו תפקידה, מהי התועלת של הבושה, וכיצד מסייע מיץ המרה לתהליך העיכול?

ברך "בורחת"

לאנשים מבוגרים יש כ-206 עצמות בגוף. תהיתי, מה מחבר אותן ביחד? האם יש דבק מיוחד שמחזיק אותן זו ליד זו? למשל, מה מחבר את מפרק הברך - המחבר בין עצם הירך לעצם השוק? שימו לב לפלא: בברך שלנו עומדות 2 עצמות, זו על זו. אך העצמות לא "בורחות" ימינה-שמאלה. הן לא זזות. איך השוק אינה "בורחת" קדימה יחסית לירך? וכשאנו קופצים - איך העצמות הללו אינן זזות ימינה או שמאלה?

הכירו את "הרצועה הצולבת" - רצועה המחברת בין העצמות (ירך והשוק) בתוך מפרק הברך. רצועה זו שומרת על יציבות הברך ועל שיווי המשקל של כל הגוף. מקור השם הוא בהצטלבות "הרצועה הצולבת הקדמית" עם "הרצועה הצולבת האחורית", היוצרת את האות "X".

4 רצועות עיקריות מייצבות את מפרק הברך: 2 רצועות צולבות במרכז הברך (קדמית ואחורית) ושתי רצועות חיצוניות. תפקיד הרצועה הצולבת הקדמית (Anterior cruciate ligament - ACL) הוא למנוע תזוזה של השוק קדימה. תפקידה של הרצועה הצולבת האחורית (Posterior Cruciate Ligament - PCL) הוא למנוע תזוזה של השוק אחורה. הרצועות הצדיות מונעות תזוזה של השוק פנימה והחוצה.

כאשר הרצועה הצולבת הקדמית פגועה, אנו עלולים לחוש שהברך כאילו "בורחת", דבר שיכול להיות מלווה בכאב, בנפיחות ובחוסר יציבות. ללא רצועה צולבת קדמית, הברך אינה יציבה בנשיאת משקל, בשינוי כיוון, בירידה במדרגות ועוד.

מה התועלת בזה שאנחנו מתביישים?

יש אנשים שלא ברור להם מדוע בורא עולם יצר באדם בושה. מדוע נזר הבריאה צריך להתבייש? הרי מדובר בתחושה לא נעימה בכלל. הייתכן כי בורא עולם רוצה שנתבייש?

נתבונן מה היה קורה אילו בורא עולם לא היה טובע בנו את מידת הבושה.

לולא הבושה מבני אדם, לא היינו מקיימים הבטחות, לא ממלאים בקשות שמבקשים מאתנו, לא גומלים חסד, ולא נמנעים מלבצע עבירות ופשעים. לולא הבושה, רוב בני האדם לא היו

מכבדים אפילו את הוריהם, וכל שכן בני אדם אחרים. לא היינו מחזירים פיקדון או הלוואות, שהרי כל מי שעושה את הדברים המגונים הללו, עושה אותם רק אחרי שהסיר מעליו את מסווה הבושה. **אם כן, גדולה חשיבותה של הבושה, ומה רבה התועלת והעזרה שהיא מביאה לעולם.**

צריך גם להתפלא מאוד, מדוע נתן בורא עולם לאדם טבע להתבייש מבני אדם (בגלל התועלת שהזכרו שיש לו מהבושה), ולא נתן בו טבע להתבייש מ...**בוראו, המסתכל עליו תמיד!** אני חושב שזה היה מקל ומסייע לנו מאוד בעבודת ה'.

אלא רצה הבורא בחוכמתו המופלאה, שהאדם לא יעבוד אותו תחת לחץ הבושה, ויפחת על ידי כך הדין לשלם לו שכר עבור עבודתו - שהרי בתחילת דרכו הוא לא עובד את בורא עולם מרצונו הטוב. המצב הרצוי הוא להגיע למידת הבושה מהבורא דווקא על ידי התבוננות ברוממותו ובגדלותו, ועל ידי זה שנדע שבורא עולם מסתכל על מעשינו הגלויים והנסתרים...

"מסיר שומנים"

כיס המרה הוא איבר קטן בצורת אגס, הממוקם בצדו הימני התחתון של הכבד. תפקידו העיקרי הוא אגירת נוזל המרה שמופרש מהכבד, והפרשתו אל המעי הדק בעת שנדרש פירוק של מזון שומני, כדי לסייע בפעולת העיכול.

לאחר ארוחה, מפרשי הגוף הורמון שנקרא כוליציסטוקינין (cholecystokinin), שתפקידו לכווץ את כיס המרה - מה שגורם להפרשת מיצי המרה אל המעיים, ולהשתתפותם בעיכול האוכל, בפירוק ובספיגת האוכל השומני.

הסיבה השכיחה ביותר לכריתת כיס מרה היא אבנים הנוצרות בכיס המרה. אבני המרה הן גושים של חומר מוצק שנוצרים בכיס המרה, כשהחומרים שמרכיבים את מיץ המרה, ובראשם כולסטרול, שוקעים ומתגבשים. גודלן של האבנים האלה בכיס המרה אינו קבוע (מחולק ועד אבנים גדולות).

למרבה הפלא, הסרת כיס המרה מהגוף אינה משפיעה על פעולת העיכול. הגוף האנושי הוא מכונה מופלאה, שמשוגלת להסתדר באופן מופלא גם ללא כיס מרה, וכל עוד הכבד מתפקד כשורה, הוא ימשיך להפריש נוזל מרה ישירות מהכבד למעיים (מערכת העיכול) ללא הפרעה.

נצפה לאחרונה

השבוע, רחל איבס צילמה את עלון הידברות בתוך בית הכנסת העתיק בעיר טולדו שבספרד. **גם אתם נתקלתם או הנחתם את עלוני הידברות במקום לא שגרתי? צלמו מזווית מעניינת, ושלחו אלינו למייל oneg.shabat@htv.co.il**

תעלומת המכתבים המסתוריים (י"ד)

**אוריאל
ונחמיה**
רחלי דויד

**בשבוע שעבר סיפרנו לכם כיצד נפגע שוב אוריאל
מנחמיה, ומה החליט לעשות**

"אה, שלום", נדו הבנים בראשיהם לעבר הילדים שהכירו בבית החולים. "מה שלומך?" שאל אוריאל את יבגני בנימוס. "טוב, טוב מאוד", חיך יבגני חיוך רחב. "ברוך רופא חולים", אמרו דויד ואוריאל יחד.

"מה?", לא הבינו מיכאל ויבגני. "אנחנו מברכים את ד' שמרפא את החולים", הסביר דויד. "כך אומרים לכל מי שהיה חולה והבריא".

"לא הייתי חולה - סתם נפצעתי", פרש יבגני ידיים לצדדים. "טוב, לא נורא. ת'כלס, חבר שלי מהשכונה ביקש שאשאל אתכם אם אפגוש אתכם שוב - האם נתתם את המכתב לסאשה?"

"כן, שמתי לו בתבת הדואר", שמח אוריאל לבשר כי ביצע את השליחות.

הוא לא שם לב כי מיכאל הלך לצד בינתיים, מבקש מהקופאית שהתפנתה דף ומעטפה. התמזל מזלו והוא קיבל את מבוקשו. בעוד יבגני מפטפט עם שני ה"דוסים" מאלעד, שרבט מיכאל על הנייר מספר מילים. "סאשה - אנחנו מזהירים אותך... היד הארוכה שלנו תתפוס אותך! הישמרו!". לאחר מכן קיבל את הדף, רשם "לסאשה" על המעטפה, ופנה לגשת לאוריאל ולדויד, כדי לתת להם את מכתב מספר 2...

בשבוע הבא נספר לכם מה קרה כשהכניס אוריאל את המכתב החדש לתיבה.

מיכאל ויבגני המשועממים הסתובבו כדרכם במרכז המסחרי בפתח תקווה. "מה נעשה?" יבגני הביט בשעונו. עד הערב יש כמה שעות "לשרוף"... "ניסע באופניים?", הציע מיכאל. "אני לא יכול עדיין, עם הרגל", הזכיר לו יבגני.

"נקנה פיצה?", שאל מיכאל. "נגמר לי הכסף", נאנח ידו. "בעצם הזכרת לי - אמא נתנה לי כסף לקנות לה משהו חשוב בבית המרקחת. משהו בשביל אחיין שלי הקטן... הנה המרשם!", ומיכאל שלף נייר מקומט מעט מכיס מכנסיו.

השניים צעדו לבית המרקחת ברחוב רוטשילד ועד מהרה הגיעו.

"פסטט, תראה", הצביע יבגני על גבר מבוגר, שעון על מקל. "הוא נראה עשיר מאוד! כמה שטרות הוא מגיש שם, בקופה?"

"שום שטרות, אלו תווי קניה", מיכאל גיחך. "הוי", נעצר על מקומו לרגע. "ראית מי הגיע לפה? שני החברים של סאשה'לה שלנו, מאלעד!"

"וואו, נכון", גם יבגני נעצר והביט. "מעניין מה סאשה אמר על המכתב? בוא נשאל אותם!", והוא החל לגרור את מיכאל לעבר השניים. "שלום!", קראו לעבר דויד ואוריאל שהמתינו לרוקח.

הידברות

צילדים

**הלכות
ברכות**
א. וינד

קלפות פרי

מתוך הספר "המברכים הצעירים", מאת ג.וינד

אשליה אופטית

האם אלה מרבדים של שלג חורפי, או שמית פוך נעימה?

קבץ: סליחה, אתה יכול אולי לעזור לי בעשרה שקלים?
עובר אורח: למה בכסף? אני מוכן לעזור לך גם בחינם!

לחתוך לך את התפוח ל-2 או ל-4?
ל-6, אפילו ל-8. אני ממש רעב!

למה דג לא יכול להיות עורך דין?
כי הוא לא יכול לתבוע...

רופא: למה אתה לא לוקח את התרופה שנתתי לך? מטופל: כי צריך לקחת אותה על בטן ריקה. רופא: נו? מה הבעיה? מטופל: אני לא מגיע לזה...

תודה לנועה ניסנוב, לנהוראי כהן מירזלים, לתנה פ' ולשרה גילי מחולון, ששלחו בדיחות.

בדיחות לילדים

אהבתי!

דיסק און קי עם כל מה שהילדים אוהבים

מהדורה חדשה!

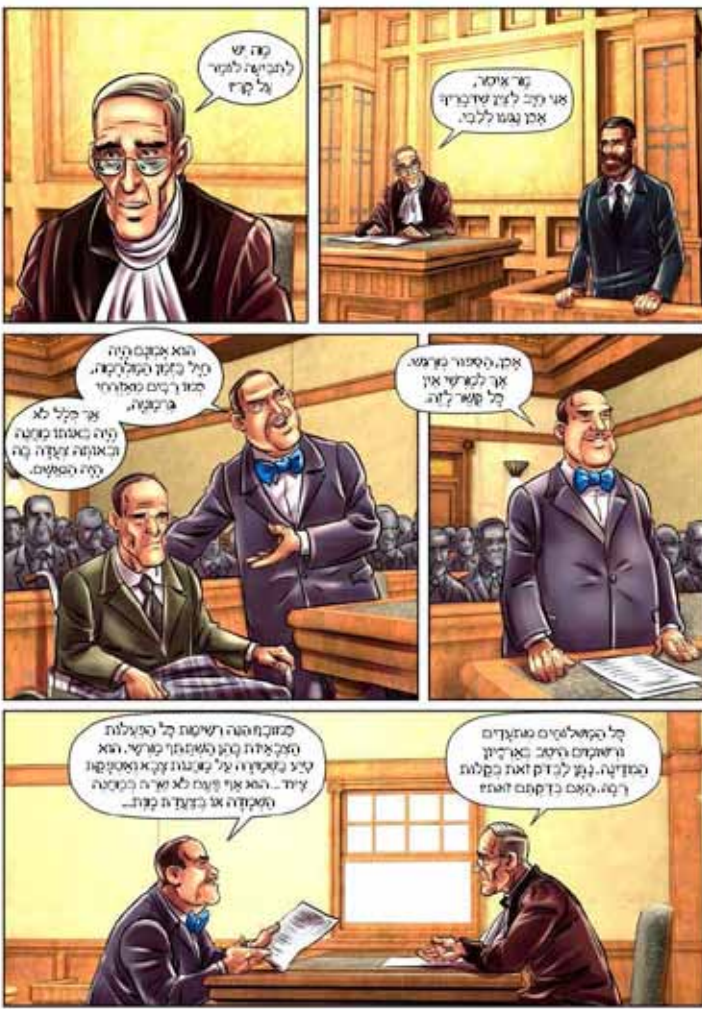
עם כל התוכניות הכי עדכניות!!!

מיטב תכניות הילדים המרתקות של הידברות על מסך המחשב שלך!

להזמנות: shops.hidabroot.org | 073-222-12-50

ועוד מגוון ענק של מוצרים בעולם הילדים בהיבהרות שופס: ספרים חינוכיים, משחקים מרתקים, ועוד ועוד...

הצייד
מ"ם
הרשקוביץ

באדיבות מגזין **קולקס** | לרכישת 190 הקומיקס "הצייד" בהדברות שופר, חייגו: 073-222-12-50

המשך בשבוע הבא...

אחת שאלתי
הרב ארז חזני

אין אדם דר עם נחש

האם "שומר מצוה לא ידע דבר רע", או שיש לחשוש למקום סכנה?

ואין לטעון כּאן "שומר מצוה לא ידע דבר רע", שהרי במקום שההזק שכית, אין לסמוך על סברת שומר מצוה לא ידע דבר רע (מבבאר במסכת פסחים ח'). וכיון שהתורה צוּתה "וחי בהם" ולא שימות בהם, הרי שהמאבטח אינו "שומר מצוה", ולא ישב בסכּה בזמן שקימת סכנת הכּשת נחשים!

הושלמה סדרת הספרים הפופולרית "פרוי מותק" של הרב ארז חזני. להזמנות חייגו להדברות שופר: 073-222-1250

באחד מישובי הספר בארצנו, ישנה קבוצה של שומרים ומאבטחים, שתפקידם לשמור על הישוב מפני חדירת מהבלים. לקראת חג הסוכות בנו השומרים סכּה נאה, על מנת שאלו המסימים את משמרתם ויוצאים למנוחה, יוכלו לאכול ולישון בסכּה.

באחד מלילות החג, הבחינו השומרים בנחש ארסי שהסתובב בסמוך לסכּה. משלא הצליחו ללכדו, החליטו שלא לאכול ולישון בסכּה, אלא במבנה מוגן.

אולם, מאבטח אחד, שנחשב לגבור חיל, הודיע כי הוא אינו בורח לשום מקום. האיש, שהנו עולה חדש מרוסיה, זכה לאחרונה לשוב בתשובה, וטען בפני חבריו: "בהיותי משרת ב'קומנדו הרוסי', היינו מצוים להלחם בכל מחיר, והזהרנו שלא לפחד מנחשים וחיות רעות. ישנתי במקומות שבהם היו מצויים נחשים ועקרבים, והתרגלתי שלא לפחד כלל. אם כן, איך יעלה על הדעת, שפעת כשאני מגיע למצוות אתנהג 'כחלשלוש' המפחד

מנחשים... ובפרט שונאמר: "שומר מצוה לא ידע דבר רע", וממילא המצוה תגן עלי מפני הנחשים...".

נשאלת השאלה: האם אכן יש ממש בטענתו של המאבטח האמיץ, או שמא הוא אינו רשאי לשהות בסכּה?

תשובה:
בגמרא כתוב: "אין אדם דר עם נחש בכפיפה אחת" (יבמות ק"ב), וכיון שלגבי מצות סכּה אמרה התורה "בסכות תשב" - "תשב" כעין תדורו" (כדרך שהוא דר כל השנה בביתו, הזקיקתו תורה לדור בסכּה בחג הסוכות), ממילא, אף על פי שבצבא הרוסי היה אסור למאבטח לפחד מנחשים, מכל מקום לגבי מצות סכּה, כאשר מסתובב נחש בסכּה, היא אינה ראויה ל"דיורין" (ואין שמה "דירה"). לכן במצב שכזה אין יוצאים בה ידי חובת המצוה.

באוירה משפחתית

מנוחה פוקס

לא הצליחו בבכיות ובצעקות לצאת מהמבוכ, הם לא הצליחו בלרטון ולצעוק לעזוב את הקו. מה שנוותר להם, זה לעורר בך נקיפות מצפון: "איזו אמא את, כל היום מעירה הערות". "איזו אמא את, אף פעם לא מרשה לעשות מה שאחרים עושים". "רק אנחנו כאלו מסכנים, שתמיד אומרים להם אסור! אסור! אסור!".

הילדים האלו, שידועים לקונן, יודעים לשבת בדיוק על המקום המדמם. את מקשיבה להם ושואלת את עצמך: "איך באמת אני לא קשובה להם? אולי באמת אני מגזימה? אולי אני יותר מדי כבדה? מסומרת למקום? ממוסגרת במסגרת של פלדה?".

הביטי אל נעליך. הן עדיין שם. חייבות להיות שם. לא תצאי לרחוב בלעדיהן. הן כבדות, הן יציבות, הן ממוסגרות את מקום הרגל ומגנות עליה. האם עלה בדעתך פעם לשאול: "למה?". ברור לך שהן שם. זהו מקומן.

אם גם את תצליחי לומר לעצמך בביטחון: "אני כאן כדי להישאר. אני כאן כדי להבטיח את מקום ילדי. אני כאן כי אני אמא המגוננת בדרכה" - רק אז, כשתפסיקי להיות שברירית וחששנית - הם יתחילו להעריך את כבלי ההגנה.

נעליים של ברזל

הנעליים שאת נועלת אולי כבדות, אבל דווקא בגלל כובדן - הן מגנות על הרגליים טוב יותר

גלל כובדן הן מגנות על הרגליים טוב יותר. הנעליים שאת נועלת אולי נראות גסות, אבל זה רק כיוון שאת מבכרת אותן יציבות יותר.

הורים מגנים על ילדיהם דווקא כשהם ערים להתנהגותם, להתנהגות ילדיהם ולהתנהגותם שלהם. דווקא כשהם יציבים במשמרתם, דווקא כשהם נטועים חזק על הארץ.

ולמה הילדים מנסים לשבת על מצפונם, ולעלות על ראשם ולקטר? כי זה תפקידם של ילדים, לנסות לפרוץ את הגבולות.

ציירת להם מסגרת? נהגת מצוין! אבל מבחינתם גרעת להם ממה שהיה: אוף, מעצבן, מעצבן, מעצבן! (כמאמר אחד הסרטים שלי... למי שמכיר). את יודעת כמה זה מרגיז להישאר כל העת בתוך הקווים המנחים? הם לא הצליחו בתחנונים לצאת מהמסגרת, הם

"אני לא בן אדם שמגיב בסערה", אומרת לי אמא שבאה לייעוץ אישי, "ובכל זאת, אני מוצאת את עצמי מותקפת על ידי ילדי, שמתלוננים שאני אמא רעה. אסור לי לנעוץ פעם על ילד? אסור לומר מילה? למה נותנים לי את ההרגשה שאני אמא שכל היום רק מגנה?".

"יותר לכעוס" - אני מסבירה לאותה אם, "יותר לך להעיר. נקיפות המצפון תמיד מייסרות, והילדים תמיד יעדיפו לומר לך שאת הכעסנית, הנרגנת, המעירה הערות, הרואה רק את הרעות".

ראי את הנעליים שאת נועלת. האם הן תמיד חדשות? מצוחצחות? כביום היוולדן?

לא! במשך הימים הן משתפשות, נהרסות, צבען נאכל. אבל עם כל זה, הן מגנות על הרגליים שלך ועושות את מלאכתן. הנעליים שאת נועלת אולי כבדות, אבל דווקא

חכמת נשים

הרבנית חגית שירה

"בצלו חמדתי וישבתי..."

הסוכה לא סגורה עד הסוף, היא צורת חיבוק, והזוהר ממשיך אותה לתיבת נח

ומברכותיו לכל השנה. כל מה שאת צריכה זה להכין לו מקום - וכך כותב רבי חיים פלאג'י: "יתכן כיסא ומעיל מפואר על גביו לכבוד שבעה אושפיזין, מעין דוגמא לכסא אליהו זכור לטוב ביום המילה...". במקום טיפה גבוה בסוכה שלך הכיני כיסא קטנטן, וכסי אותו בכיסוי נאה.

חז"ל משבחים את מי שיושב בסוכה, ולא מתרוצץ בכל מיני טיולים - זה לא הזמן. במקום זה, מומלץ להשקיע בארוחות החג וחול המועד, ולשבת כמה שיותר בסוכה.

סגולה נפלאה - תלי שמן זית בסוכה והשאירי אותו עד סוף החג. שמרי אותו והשתמשי בו להדלקת נרות חנוכה. כמו כן, כל מי שרוצה ישועה תתלה בקבוק יין סגור בסוכה ותשמור אותו לשמחות - יין לחנוכה בית, יין לברית וכו'... השמן והיין סופגים את קדושת הסוכה, וראינו מזה ישועות נפלאות.

ניתן להזמין את הרבנית חגית שירה לחוגי בית בכל רחבי הארץ, ללא תשלום 073-2221290

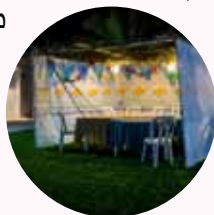
הימים בשנה מרוכזים בשעות האלה, כל החסדים וההשפעות הטובות של כל השנה נמשכים ויוצאים מהשעות האלה. לכן חשוב שתהיי בשמחה, תזיהרי מעצבות, מכעס, מהקפדה ומלשון הרע, ושתשתדלי להרבות בו אהבה.

הרגישי כמו תינוקת חדשה ונקייה. חז"ל ממשילים את זה לאמא שרוחצת את בנה, ואחרי שהוא נקי ומריח טוב היא עוטפת ומחבקת אותו... (דמיני תינוק אחרי אמביטה). ככה בדיוק - ראש השנה מנקה אותנו, השופר שוטף אותנו, וביום הכיפורים שופכים עלינו מקלחת של מים עם ריח טוב של טהרה. רק אחרי ההיטהרות הזו של יום הכיפורים אנחנו יכולים לשבת בחיבוק הזה של הסוכה.

סוכות הוא גם הזמן לאסוף כוח ושפע גשמי ורוחני לכל השנה. בזה את נטענת דרך שבעת הרועים, הלא הם האושפיזין שלנו. חג הסוכות הוא מטען רב עוצמה, ובכל יום בסוכה שלך מחכה לך רועה אחד שיטעין אותך מכוחו, מתכונותיו, מיופיו

הגענו לימי החיבוק והצל. "שמאלו תחת לראשי וימינו תחבקיני" - ראש"י - זה ראש השנה ויום הכיפורים, והסוכה היא "ימינו תחבקיני"... הזוהר הקדוש מסביר שהסוכה לא באה להגן משמש או רוח, היא באה להגן על הנשמה. ולכן אין לה דווקא ארבע דפנות שלמות, היא לא סגורה עד הסוף, היא צורת חיבוק, והזוהר ממשיך אותה לתיבת נח ואומר: "מה תיבת נח להגן, אף כך סוכה להגן..."

דעי לך שבליה הראשון של סוכות השכינה פורשת עליך את כנפיה כמו אם על בניה, וזו ההגנה והשמירה שלך לכל השנה כולה מכל המבולים והבלבולים. הסוכה מסתירה אותך מכל רע ומשפיעה עליך אורות נפלאים שיורדים מסוכת השלום העליונה, ולכן, בתפילת ערבית של ליל סוכות, כשאת מגיעה למילים "פרוס עלינו סוכת שלומך" - הגביה את קולך והרגישי את החיבוק וההגנה של השם יתברך. בכלל, כל עשרים וארבע השעות הראשונות של חג הסוכות גבוהות כל כך. כל

היומן האהוב של הרבנית ימימה מורתי חזור, ובגדול!

כול עולמות התוכן והרוח שהרבנית ימימה מורתי מביאה איתה לשיעורים שלה, והם הופכים את היומן ליצירה מיוחדת!

להזמנות: 073-222-12-50 | shops.hidabroot.org

האוצר שחייכתן לו הגיע.. פרי עטה של הרבנית האהובה חדוה לוי!

היומן הייחודי שלא נראה כמותו, שזור בסדנא אישית, המחשבת פניני תובנות לחיזוק הערך העצמי, בשילוב אינספור טיפים במסע מופלא לחיים מאושרים.

מחיר לחימן - המלאי מוגבל! משלוחים חינם ע"י מדיניות המשלוחים באתר

בריאות טובה

הרבנית בצרי

הדבש

עדיין אנו בהשראת המתיקות של הדבש שהתברכנו בה בראש השנה.

הדבש נחשב כבר בימי קדם למאכל חשוב ומשובח. טעמו של המן שאכלו בני ישראל במדבר היה "כצפיחית דבש". לפני שנפוץ השימוש

בסוכר, היה הדבש הממתיק החשוב והראשי, סמלה של המתיקות! לכן גם דברי התורה נמשלו על ידי דוד מלך ישראל ל"מתוקים מדבש ונופת צופים". נאמר גם על יהונתן בן שאול המלך שטבל מטהו ביערת דבש, וכשהשיב ידו אל פיו - אורו עיניו.

הדבורים העמלות מייצרות מהצוף דבש. ישנם סוגים שונים של דבש, שמיוצרים מסוגים שונים של פרחים. לכל דבש טעם משלו, ריח וצבע שונים. בדרך כלל נקבל מפרחי הבר דבש בהיר ועדין, מפרחי אקליפטוס - דבש אדמדם, מפרחי אבוקדו - דבש כהה וחרוף, וישנם עוד סוגים רבים. עוד לפני הדבש, הדבורים אחראיות לחומרים בריאים נוספים שאנו עושים בהם שימוש.

גוף הדבורה שעיר, וגרגרי אבקת הפרחים המכונים "פולן" דבקים לגופה. הפולן הוא מזון טבעי, עשיר בחלבונים ובוויטמינים. אף כי טעמו מריר לעיתים, ערכו התזונתי רב.

הדבורה מפרשה מגופה דונג, ממנו היא בונה הרבה תאים קטנים בצורת משושים. התאים מחוברים זה לזה, ונקראים "חלת דבש" הדונג משמש לתעשייה של מגוון מוצרים: נרות, מוצרי קוסמטיקה, תרופות, חומרי איטום והברקה ועוד.

הדבורים אוספות משרף של עצים חומר מיוחד הנקרא פרופוליס. הפרופוליס מגן על הדבורים מפני מחלות, והוא משמש כאנטיביוטיקה הטבעית שלהן. בעזרתו הן גם אוטמות חורים בכורת. מהמיצוי של הפרופוליס מייצר האדם משחות שונות לריפוי פצעים ודלקות, ולחיזוק מערכת החיסון.

הדבש אינו מתקלקל לעולם. לדבש ערך תזונתי גבוה: הוא עשיר במינרלים המסייעים ליצירת כדוריות הדם האדומות, באנזימים ובחומצות הממריצים את מערכת העיכול ומפעילים את תהליכי חילוף החומרים, ובחומרים אנטיביוטיים המונעים הדבקות וזיהום.

לכאב גרון - נערבב דבש עם לימון ונשתה. לחיזוק שרירי הלב מומלץ לשתות בבוקר כפית דבש עם מים פושרים - מפחית רמת כולסטרול ושומנים בדם.

הדבש מרפא פצעים, ולכן טוב לשים אותו על כוויות בעור (בתנאי שאינן פתוחות), וכן לפני השינה למרוח את הפנים בדבש ולאחר חצי שעה לשטוף - העור הופך להיות נקי יותר וחלק.

הדבש לא טוב לתינוקות מתחת לגיל שנה, לכן אין לתת להם דבש.

לטיפול בעקיצת דבורה, יש לשים על מקום העקיצה דבש. זה מרגיע ומרפא.

כמובן, יש לצרוך דבש במינון נמוך, "דבש מצאת אכול דיין". לחולי סוכרת לא מומלץ לאכול דבש, שמעלה את רמת הסוכר בדם.

שתהיה לכולם שנה טובה ומתוקה כדבש!

להזמנת חוגי בית בהשתתפות הרבנית ר. בצרי (ללא עלות), חייגי 073-2221240

פורום מומחיות

מגוון מומחיות

ממתקים כשלא רואים

מה עושים כשילד לוקח ממתקים בלי רשות, איך משתחררים מפחד מרעשים, ומהי הדיאטה המומלצת ביותר?

בעליה בתחושת הלחץ ואפילו בעצבות ובאגרסיביות כלפי הסובבים אותם. חלק מהסובלים מרגישים תחושה של חוסר שליטה, לחלק מהאנשים יש תחושה המגבירה את עוצמת הרעש יותר מהמציאות. חרדה מרעשים עלולה לגרום לבעיות שינה, לבעיות בעבודה, בפעילויות ובאינטראקציות חברתיות ובינאישיות. בדרך כלל קשה לסובל להתגבר עליה בכוחות עצמו, לכן מומלץ למי שחרדה מרעשים פוגעת באיכות חייו לפנות לטיפול מתאים.

טיפול CBT הוכח כיעיל ביותר לטיפול במצבי חרדה שונים. בטיפול לומד המטופל לזהות ולשלוט במחשבותיו ובהתנהגותו, ובכך להפחית במידה משמעותית את הפחד והסבל הנובעים ממנה. **(אורלי סמירה, יועצת זוגית ופסיכותרפסטית CBT)**

...

? אני בחור צעיר, בן 23, אבל בעל ניסיון עשיר בדיאטות והרזייה. הבנתי שאני לא בדרך הנכונה, ואני תוהה: מהי הדרך הנכונה לרזות?

דיאטות מהירות, ובמיוחד כאלה שמנסים אותן שוב ושוב, גורמות לגוף להיאבק ולהפסיק לרזות. המטבוליזם נעשה איטי יותר ככל שאוכלים פחות. כאשר תנסה לרזות באמצעות דיאטות - מנגנון וויסות המשקל יגרום לך לתחושת רעב המלווה בסחרחורת, בעייפות, בכאבי ראש ובהרגשה כללית רעה. בנוסף, הגוף יפרש את הפחתת הקלוריות כרעב, יגרום לאגירת שומן וישתמש בחלבון השרירים בנויים ממנו. לכן במצב כזה, לא רק שלא תאבד שומן - אלא גם מסת השריר תפגע. הרזייה צריכה להיות שינוי לאורח חיים בריא ומסודר, בשילוב חשיפה של תת המודע ושינוי תבניות על מנת לפתור בצורה נכונה את בעיית ההשמנה והפרעת האכילה. כאשר נוקטים בצעדים דרסטיים מדי, הן בתהליך ההרזיה והן בסוג המזון שאותו אוכלים, סביר להניח שהמשקל יעלה מחדש בסופו של דבר. לכן טיפול נכון לא צריך להיות מותנה בספירת קלוריות, ולא להוות פרויקט מסוים - אלא להיות שינוי הדרגתי, התנהגותי וחשיבותי, שיביא בסופו של דבר להרזיה. **(ד"ר סיגל תמיר, ד"ר לתזונה ומדעי ההתנהגות)**

? ילדנו בן ה-5 לוקח מהארון ממתקים בלי רשות. תפסנו אותו "על חם" מס' פעמים כשהוא כבר בסיום החטיף. כיצד עלינו לנהוג עם תופעה שכזו? אנו מוטרדים מאוד מהעניין.

סיטואציה זו היא שכיחה בקרב ילדים צעירים, ועל כן אין צורך להתרגש יתר על המידה, אלא להתייחס לטיפול בשני מישורים:

א. הורים צריכים להבין כי ילד צעיר אינו עומד בפיתוי שזכה בדרך כלל. השארת ארון ממתקים פתוח היא פיתוי שהגמרא מגדירה אותו "לא העכבר גנב אלא החור הוא הגורם לגניבה". לא מביאים את הילד לידי ניסיון. זה גדול עליו בשלב זה... אם אכפת לנו שלא יגע בממתקים, נדאג לשים אותם בארון נעול או גבוה מהישג ידו, בדיוק כפי שאנו מרחיקים חפצים יקרים או שבירים מקרבנו.

ב. במקביל, כמובן, נחנך את הילד כי לא לוקחים דבר בלי רשות. (קון אהרון, מאבחנת דידיקטית, מרצה בחינוך מיוחד ובפסיכולוגיה התפתחותית)

...

? אני נכנסת ללחץ גדול מרעשים בסביבה. זה יכול להיות ממחשב של השכנים, או רעש מעבודות הבנייה ברחוב. הלחץ הזה הופך אותי לאגרסיבית. זה לא ממש בשליטתי, וזה כל כך לא נעים ומביך לאחר מעשה. האם יש משהו שאפשר לעשות כדי לשלוט בעצמי ולהפסיק את הלחץ הזה שגורם לי הרעש?

חרדה מרעשים היא חרדה מוכרת, העלולה לגרום לסבל רב. לרוב, המשמעות שלה היא פחד או סלידה מצלילים חזקים, אך היא יכולה להיות גם פחד משקט ממושך - למעשה זהו סוג של פוביה ספציפית. הפוביה הזו נובעת לעיתים קרובות מרגישות יתר לטווח תדרים ולעוצמות קול שונות.

סיבה נוספת הגורמת לחרדה מרעשים עלולה להיות אירוע טראומטי שבעקבותיו תתפתח חרדה זו.

לחץ ממושך, תחושת דכדוך או דיכאון ורגישות כללית לחרדה עלולים גם הם להוביל לחרדה מרעשים. וכמו במגעל קסמים, חרדה או פוביה מעצימה את תחושת הלחץ והחרדה הכללית.

הסובלים מפוביה מרעשים יגיבו בדרך כלל בחוסר נוחות משמעותי,

משתתפים
בהגרלת הענק!
על
ספר התורה

וזוכים ב-

פתקא טבא!

בחג שמחת תורה תוכל
לרקוד עם ספר התורה שלך!

**הזדמנות
אחרונה!**
במהלך המשדר אי"ה
תתקיים ההגרלה
הגדולה על ספר
התורה!

הושענא רבא **LIVE**
 יום חמישי כ"א בתשרי | 09.10
 החל מ 21:00 ועד כניסת חג שמחת תורה
 רק באתר ובערוץ הידברות

- גדולי מזכי הרבים מעשרות מוקדים ברחבי הארץ! -

מגיעים אל הושענא רבא עם פתקא טבא כשותפים בזכויות של 'הידברות'
זיכוי הרבים הגדול בעולם, ומשתתפים בהגרלה על ספר התורה.

הידברות, מרבים זכויות, רואים ישועות, חייגו:

073-222-1212

